

CONFESSIO^{nis} CATHOLICÆ,

in qua

DOCTRINA CATHOLICA ET EVAN-

GELICA; QUAM ECCLESIAE AUGU-

stanæ Confessioni addictæ profitentur, ex Ro-
mano-Catholicorum Scriptorum suf-
fragiis confirmatur,

AUTHOR

JOHANNE GERHARDO D.

Liber I. Generalis.

Cum Gratia & Privilegio Elector. & Ducum

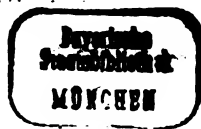
Saxonia.

JENÆ

Typis & Sumptibus ERNESTI STEINMANNI,

ANNO MDCXXXIV.

Illustrissimo & Celsissimo Principi ac Do-
mino

Dn. WILHELMO
Saxoniae, Juliae, Cliviae ac Bergiae
Duci, Landgravio Thuringiae, Marchioni Misniae, Comi-
ti in Marca & Ravensburg, Domino in
Ravensstein,

S. M. R. Suecicae Exercitus Generali Locumtenenti,
Heroui gloriosissimo,

Principi ac Domino suo Clementissimo,

Gratiam & pacem à Deo Patre per Christum Jesum
in Spiritu sancto.

Illustrissime ac Celsissime Princeps, Heros glo-
riosissime, Domine clementissime, inter *Thyaghi-*
uata illa, quibus Romano-Catholici Ecclesiae suae
veritatem, nostrae verò falsitatem evincere sata-
gunt, non postremum est illud, quòd digito qua-
si indice sibi demonstrari postulant, *ubi Ecclesia fuerit ante Lu-*
therum, quem primum Ecclesiae nostrae autorem ac paren-
tem esse, forti quidem, sed vanà imaginatione sibi persuaserūt.
Cum enim de perpetua Ecclesiae duratione divinae & infalli-
biles promissiones extent, ex eo *avariis* colligi posse cen-
sent, Ecclesiam nostram, utpote, quae non possit majores suos ab Apo-
stolis serie continuā & nunquam interruptā descendentes numera-
re ac nominare, quæve (ut Pistorius in hodeg. cap. 4. de Ecclesia

nugatur) *Anno demum 1517. ex libero aere extiterit, non esse veram, sed spuriam ac adulterinam.* Huic Pontificiorum *ἑκλήματι* variis responderi potest modis, uti suo loco, ex professo, fuit comprobatum; hâc vice unicum illud urgemus, quod Waldensium Ecclesiæ aliquot ante B. Lutherum seculis floruerint, quas cum nostris doctrinæ consanguinitate conjunctas fuisse, ne ipsi quidem adversarii inficias iverint, cum Poplinearius scriptor Pontificius (cui Genebrardus hoc elogium tribuit, quod *purè ac simpliciter ad Historiæ veritatem, non ad causæ gratiam cuncta narraverit*) in Histor. Franc. lib. 1. fol. 7. edit. Anno 1581. *doctrinam VValdensium parum differre dicat ab ea, quam bodiè Protestantes profitentur*; ac Edmundus Campianus rat. 3. illos majores nostros appellare non vereatur.

Denominationem verò acceperunt Waldensium Ecclesiæ à Petro quidam VValdo sive VValdensi, qui à patria VValdis, quod est oppidum in Marchia Galliarum, cognomen illud sortitus, circa Annum Christi 1160. cum Papale regnum ad ἀκμὴν jam pervenisset ac Cimmeriis Papatus tenebris omnia involuta & oppressa viderentur, puriorem verbi cœlestis doctrinam in variis non Galliarum solum, sed totius Europæ provinciis spargere cœpit. Ac quia idem Petrus VValdus fuit civis Lugduni, quod vulgò etiam Leon appellatur, inde, qui ejus doctrinæ suffragium præbuerunt, dicti etiam fuere *Lugdunenses* ac *Leonistes*; Item ab eventu *Pauperes de Lugduno*, & *Humiles* sive *Humiliati*, quia possessionibus suis excussi in summa paupertate hinc inde migrare coacti fuêrunt. Dicti etiam fuere *Fratricelli*, *Albienses* & *Albingenses*, (quo nomine in Concilio Lateranensi sub Alexandro tertio censentur,) propterea, quod quidam eorum in *Albionum* sive *Albinatum* civitate in Tholosatibus sitâ concionarentur,

DEDICATORIA.

Quæ verò VValdensium istorum fuerit doctrina, ex se-
culorum priorum scriptoribus, adeoq; ipsis eorū adversariis
cognosci poterit. Frater Rainerius Sachonus, qui circa annum
1250. quatuor libros contra VValdenles scripsit, ipsis hoc elo-
gium tribuit, *quòd bene omnia de Deo credant & omnes articu-
los, qui in Ecclesia continentur, recipiant, solam autem Romanam
Ecclesiam blasphemant & oderint.* Distinguit autem errores
ipsorum in tria capita, quòd sc. erronea quædam doceant, *con-
tra Ecclesiam Romanam, contra doctrinam de Sacramentis & de
sanctis, & contra honestos ejusdem Ecclesie ritus.* De Ecclesia Ro-
mana, inquit, *docent, non esse Christi Ecclesiam, sed Ecclesiam ma-
lignantium, quæ jam inde à Sylvestri tempore, quo venenum tem-
poralis dominii in eam effusum fuerit, à puritate doctrine defece-
rit; proinde eam non amplius esse Christi sponsam, sed meretricem,
illam magnam in Apocalypsi Johannea descriptam; Papam esse,
omnium errorum caput ac fontem; Ecclesie Romane Antistites
Scribis Judeorum, Monachos Phariseis conformes, à doctrina
Evangelii ad humanas traditiones deflexisse. Sacramenta lin-
guâ peregrinâ administrari improbant, cum Patrimi, quid in
Baptismo respondeant aut spondeant, non intelligant; exorcis-
mos item signationes crucis & cætera hujusmodi in Baptismo ad-
hiberi solita respuunt. Missam sacrificium esse negant, ejus Cæno-
nem Apostolis ignotum fuisse asserunt, ac verbis Christi vernaculâ
linguâ proferendis Eucharistiam consecrandam esse docent. Præ-
ter sacrorum Bibliorum textum nihil in Ecclesiam admittunt, non
Decreta, non Decretales Epistolas, non Sanctorum Legendas, non
Ecclesie traditiones. Inde invocationem sanctorum, adorationem
crucis, consecrationes palmarum, cineris, chrismatis, agnorum,
quos vocant, Dei, salis & aque, peregrinationes religiosas meriti
opinionem susceptas repudiant. Negant etiam purgatorium, dicentes*

post mortem duas tantum vias esse, unam electorum ad cœlum, alteram damnatorum ad infernum; omnes Missas & præcipuè eas, quæ pro mortuis ex purgatorio liberandis cantantur, impias, eoque penitus abolendas esse, ut & anniversaria & suffragia huiusmodi. Idem Reinerus de ipsis memorat, quod V. & N. T. in linguam vernaculam, Gallicam sc. à Petro VValdo translatum summo studio evolverint, ejusdemq; describendi potestatem cuivis fecerint. Æneas Sylvius, postea Pius secundus, Pontifex Romanus, in Historia Bohemica cap. 35. hæc VValdensium dogmata perstringit. Romanum Præsulem reliquis Episcopis parem esse; inter Sacerdotes nullum discrimen esse, Presbyterum non dignitatem, sed vitæ meritum efficere potiore; animas è corporibus excedentes, aut in æternas è vestigio pœnas mergi, aut perpetua consequi gaudia; purgatorium ignem nullum inveniri; vanum esse orare pro mortuis & avaritiæ Sacerdotalis inventum; Dei & sanctorum Imagines (ad cultum prostantes) esse delendas; aquarum, palmarum benedictiones irridendas; Mendicantium religiones malos Demones invenisse; nullum capitale peccatum, quantumvis majoris mali vitandi gratiâ tolerandum; Confirmationem, quam chrismate Pontifices inducunt & extremam unctionem inter Ecclesie sacraminè contineri; auricularem Confessionem nugacem esse; sufficere quemq; sua Deo in cubili suo confiteri peccata; Baptisma fluvialis undæ, nullâ interjectâ sacri olei mixturâ, recipiendum; cœmiteriorum inanem usum, questus causâ repertum; quâcunque tegantur tellure humana corpora, nil distare; templum Dei latè patentis ipsum mundum esse, coarctare maiestatem ejus, qui Ecclesias, Monasteria, Oratoriaq; construunt, tanquam propitiior in eis divina bonitas inveniat; Sacerdotales vestes, altariis ornamenta, pallas, corporalia, calices, patinas, vasaq; huiusmodi nil habere momenti; Sacerdotem, quocunq; loco, quocunq; tempo-

re, sacrum Christi corpus conficere posse, petentibusq; ministrare; sufficere, si verba Sacramentalia tantum dicat; suffragia sanctorum in coelis regnantium frustra impetrari, quae juvare non possunt; in Canonicis horis cantandis, dicendisq; tempus frustra teri; nullâ die ab opere cessandum, nisi quæ Dominica nunc appellatur; celebritates sanctorum rursus rejiciendas; jejniis quoq; ab Ecclesia constitutis nihil inesse meriti &c. quæ tamen dogmata pro odio, quo in eos fervet, Sylvius suis verbis satis invidiosè exponit, sed in Confessione ipsorummet VValdensium Regibus Bohemiarum ab iis, qui ex Gallia ejecti in Bohemiam profugerant, aliquoties exhibita enucleatius explicantur. Habuit Petrus iste VValdensis in docendo parastatas *Petrum de Bruis*, sive *Bruizium* &, qui ei successit, *quendam Henricum*, à quibus *Petrobrusiani* denominationem acceperunt. Contra illos scripsit Petrus Cluniacensis in suis Epistolis, in quib. hæcce dogmata ipsis tribuit. *Infantes non salvari alienâ fide, sed oportere suâ, id est, propriâ fide baptizari & salvari; Corpus & sanguinem Christi in theatrica Missa non offerri, neq; eam oblationem fieri pro animarum salute; doctrinam de speciebus Sacramenti, ipsis nimirum substantiis mutatis, esse falsam; Sacrificia, id est, Missas, orationes, elemosynas & reliqua vivorum opera pro defunctis esse stultitiam & impietatem, nihilq; eis prodesse; Sacerdotes & Monachos debere uxores potius ducere, quam impudicitia fornace comburi, aut scortari; cruces non adorandas & venerandas, & tot cruces superstitioni servientes, potius amovendas, quam retinendas; templa tot tantisq; sumptibus non esse extruenda; canticis illis, quæ Monachi aut Sacerdotes in templis personant, Deum irrideri; die Dominicâ & aliis licitum esse, carnibus vesci; soli Scripturæ sacre credendum, Patrum verò scripta non esse pari auctoritate cum Scriptura sacra habenda.* Hæc fuere præcipua VValdensium

sium & Petrobrusianorum doctrinæ capita, quibus in Confessione ipsorum etiam hæc adduntur, *Sacramenta esse duo tantum; Eucharistiam sub utraque specie Sacerdotibus & Laicis dandam; Ecclesiam Christi veram esse, quæ verbum Christi habeat & Sacramentis utatur, ubicunq; illa sit, & quæ sunt hujus generis alia.*

Sanè non inficiamur, præter hæc dogmata, quæ si rectè explicentur, Scripturis sacris ex æsse sunt conformia, errores detestabiles & horrenda flagitia, tum à superiorum seculorum, tum nostri temporis Scriptoribus, eisdem tribui. Accusant enim illos *Manicheismi*, ut constat ex Baronio Ann. 1178. n. 17. & 21, sed hæc accusatio dubio procul ex famoso cap. Unâ sanctam extr. de majorit. & obœd. originem traxit. In eo enim Bonifacius octavus eos, qui Monarchicam & supremam Pontificis potestatem negant, (quod VValdenses fecisse constat) confert cum Manichæis duo rerum principia statuentibus. Coniungunt illos cum *Gnosticis, Catharis, Montanistis, Adamitis*, hæreticis pestilētissimis. Guido Carmelita & ex eo Alphonsus de castro lib. 4. adv. hæres. in verbo Coitus hæresi, i. tribuit VValdensibus, quòd docuerint, *urente carnis libidine omnē carnalem commixtionem tam inter viros, quàm inter fœminas esse licitam.* De Petrobrusianis Petrus Cluniacensis Epist. 2. scribit, *Fama est de ipsis, quasi non integrum canonicum, h. e. non omnia V. & N. T. scripta, sed solum Evangelium recipiant.* Epist. 1. tradit, ipsos docuisse, *quòd fides propria sine Baptismo nihil profit; quòd parvuli, infra ætatem intelligibilem constituti, Baptismo Christi non possint salvari; quòd baptizati in infantia postea adulti iterum sint baptizandi; quòd sacra Cœna nunc non sit hominibus danda, quia semel tantum Apostolis sit data; quòd templa omnia sint diruenda &c.* Utrisque tum VValdensibus,

tum Petrobrusianis tribuunt, quòd *debitum Magistratibus obsequium denegarint; quòd sortilegia & veneficia exercuerint; quòd promiscuos concubitus extinctis luminibus in conventibus suis peregerint.*

Sed accusationum istarum vanitas ac falsitas ex ipsorum adversariorum scriptis & VValdensium actis facili negotio demonstrari potest. Rainerius de illis sic scribit. *Inter omnes sectas, quæ sunt vel fuerant, non est perniciosior Ecclesiæ Dei, quàm Pauperum de Lugduno, tribus de causis. Prima, quia diuturnior; quidam dicunt, quòd duraverit à tempore Sylvestri, alii dicunt à tempore Apostolorum. Secunda, quia est generalior, ferè enim nulla est terra, in qua hæc secta non serpat. Tertia, quòd omnes aliæ, cum immanitate blasphemiarum in Deum, horrorem inducant, hæc Leonistarum magnam habens speciempietatis, eò quòd coram hominibus justè vivant & benè omnia de Deo credant & omnes articulos, qui in Symbolo continentur.*

Quodnam verò honestius de ipsorum doctrina & vita dari possit testimonium, quàm hoc ipsum ex hostis ore expressum? Fridericus 2. Imperator in suis contra illos Constitutionibus nihil quidquam de atrocibus & horrendis istis criminibus meminit, sed hoc duntaxat nomine eos damnat, *quòd ab Ecclesia Romana, ejusq; cultu & Ceremoniis discesserint*, ut ex Epistolis Petri de Vineis Cancellarii ejusdem Imperatoris perspicuè elucescit. lib. 1. cap. 25. 26. 27. Memorabile cumprimis est publicum innocentis testimonium à Legatis Ludovici XII. Galliarum Regis VValdensibus datum. Cardinales & Episcopi Merindolanos & Cabrerientes, VValdensium reliquias, coram Rege *hereseos, veneficiorum, incestuum ac aliorum criminum* reos agebant, ac Regis animum ad bellum contra ipsos suscipiendum inflammabant. Merindolani ac Ca-

brerieneses de cruentis hisce Cardinalium & Episcoporum consiliis ac atrocibus illis, quibus apud Regem deformati erant, calumniis certiores redditi, Legatos ad Regem decernunt, per quos & innocentiam suam tueantur & bellum deprecantur. Illos Cardinales & Episcopi aditu Regis prohibere conabantur, serio ipsum monentes, ne in conspectum vel colloquium suum VValdensium Legatos admitteret, cum *jure Canonico omne cum hereticis consortium sit interdictum.*

Verum Rex masculè respondit. *Etiam si adversus Turcam aut Diabolum mihi suscipiendum esset bellum, eos tamen prius audire vellem, in auditum enim damnare ac bello oppugnare est scepro & jure abuti.* Accersitos ergo Legatos introduci jubet, qui debitam cum reverentia exponunt, Merindolanos & Cabrerieneses Evangelium, Biblia, Symbolum Apostolorum, Decalogum, Sacramenta agnoscere atque amplecti; ceterum nec Papa, nec ipsius doctrina adbarere; si rem aliter se habere Rex deprehenderet, nullum supplicii genus sese recusare. Illa an se ita haberent, an verò secus, Rex cognoscere expetens, Adamum Finnaum libellorum supplicum Magistrum & Parvum Dominicanum, qui à Confessionibus ipsi erat, ad Merindolanos & Cabrerieneses ablegat, qui certis quibusdam quæstionibus iisdem propositis rem omnem penitus explorent. Reversi isti ad Regem referunt; illis in locis homines baptizari, articulos fidei & Decalogum doceri, Dominicos dies religiosè coli, Dei verbum exponi, veneficia & supra apud eos nulla esse: ceterum se in ipsorum templis neque imagines, neque ornamenta Missæ ulla reperisse. Rex hisce auditis tantum abest, ut bello eos adoriri voluerit, ut jurejurando addito dixerit, *& me & cetero populo meo Catholica illi meliores sunt.*

Claudius Seifellienſis Archiepiſcopus temporibus ejus-

DEDICATORIA.

dem Ludovici XII, ex professo contra VValdenses scripsit, sed in eodem scripto ipsos *homines probos, integros, innocentes, in conversatione irreprehensibiles & preceptorum Dei sedulos observatores fuisse profitetur*. Id ipsum quoq; agnovit Guilielmus Paradinus in Annalibus Burgundix, qui, *se Historias legisse, ait, in quibus & Albingenses & Principes Regulique, eorum fautores, ab omnibus istis calumniis vindicantur, & eo tantum nomine tot modis vexati dicuntur, quod Ecclesie Romana traditiones publicè reprehenderent*. Prima istarum accusationum VValdensibus intentatarum origo tribuenda videtur Petro Sarnensi Monacho Cisterciensi, qui Historiam de VValdensib. calumniis probè suffarcinatam Innocentio 3. Pontifici inscripsit, ex quo reliqui materiam præjudiciorum desumsere, qui sinistra de Confessoribus istis judicia in scriptis suis protulere.

Neq; est, quod Pontificii regerant, ipsos fuisse *manipulum exiguum, coctum contemptū, factionem recens exortam*. Fuit profectò illorū cætus numerosissimus, ab Alpibus ad Pyræneos usq; montes per plurimas regiones diffusus, unde Rainerium conquerentem audivimus, *quod nulla ferè terra sit, in qua hac secta non serpat*. Primùm enim tenuerunt locum in montibus & convallibus Allobrogum, in provincia *Gallia* Narbonensi & Aquitanica, in Albiensi, Ruthena, Cadurcensi, Agennensi que Diocesi, ut Jacobus de Rebiria in suis de urbe Tolosæ Collectaneis testatur. Ex hac terrâ patria Petrus Waldus in *Belgium* progressus, in Picardia multos sectatores invenit. Inde in *Germaniam* transiit, ac diu per Vandalicas civitates diversatus est, ut Jacobus Augustus Thuanus lib. 6. Hist. memorat. Guido Perpinianus libro de hæresibus annumerat etiâ *Angliam*, in qua An. 1174. VValdenses docuerint. Id ipsum testatur Guilielmus Neubricensis rerū Anglicarū lib. 2. cap. 13.

ubi etiam addit *Hispaniam & Italiam*, refertque in latissimis Gallia, Hispania, Italia, Germaniâq; provinciis tam multos illorum adhæsisse doctrinæ, (quam ipse quidem ex præconcepta opinione *pestem* vocat) ut secundum Prophetam multiplicati super numerum arena maris viderentur. Fridericus 2. Imp. in suo contra VValdenſes Edicto testatur, quòd per totam Italiam usq; in Siciliam dogma suum sparserint. Trithemius in Chronico Hirſaugienſi memorat, ex eis captos quosdam in urbe Argentinensi coram omni populo & plebe confessos publicè fuisse, quòd tantus eorum esset numerus, ut si quis ex eis e Colonia Mediolanum ire statuerit, omni nocte hospitem ex secta eorum inveniret. Idem testatur, in numeroſe ejus profelsionis in Austria, Bohemia, vicinisque regionibus fuisse, & quendam ex ipsorum Concionatoribus Viennæ igni damnatum, ad supplicium adductum; plures quam 80000. in illis regionibus eam religionem amplexos professum esse, quorum in diversis locis multi passim flammis traditi. Naucerus volum. 2. generat. 41. memorat, hanc doctrinam, quam Romanæ Ecclesiæ linguâ *heresin* vocat, in Italia mirificè crevisse, tum in equestri ordine, tum in plebeio, ac Confessores ejus quotannis in doctorum suorum sustentationem collectam aliquam Mediolanum misisse. Denique etiam eos in Bulgariam Croatiam ac Dalmatiam pervenisse autor est Matthæus Paris, ac Flacius Illyricus in Catal. restium veritatis ex Fragmentis librorum Inquisitoriorum probat, doctrinam VValdensium per Lombardiam, Alſatiam, totum tractum Rhenanum, Belgium, Saxoniam, Pomeraniam, Borussia, Poloniam, Livoniam, Sueviam, Silesiam, Bohemiam, Moraviam, Galabriam & Siciliam longè lateq; fuisse propagatam.

Nec solum adhærentium multitudine, sed etiam auctoritate, illorum cœtus illustres ac conspicui fuere. Auctoritatem

illam sibi conciliarunt. Primum quidem *eminentiâ & dignitate adſeclarum*. Adhærebant enim illis Proceres plerique, Raimundus Comes Tolosæ & S. Aegidii, Regis Franciæ confobrinus, Raimundus Rogerius Biterrarum & Carcaſſonæ Comes, Petrus Rogerius Gabareti Regulus, Raimundus Fuxenſis, Regis Aragoniæ propinquus, Gualto Bearnii Princeps, Comes Bigerronum, Domina Lavouraci, Comes Carmanii, Raimundus de Thermis, Americus de Monſtrollio, Guilielmus de Minerbio & innumeri alii proſapiæ nobilitate inſignes, cum primis verò Rex Aragoniæ & Comites Tolofates patrocinium illis præſtabant, unde Rainerius de ſic illis ſcribit. *In omnibus civitatibus Lombardiæ & in Provincia, & in aliis regnis & terris auditores habebant, & in publico diſputabant, populumque vocabant ad Stationes ſolennes in foro & in campo, & prædicabant in teſtis. Non erat, qui ipſos impedire auderet propter potentiam & multitudinem fautorum.*

Secundò *ſacrarum literarum ſcientiâ*, quam ex aſſidua lætione ſibi comparaverant, cum contrà Pontificii doctores inſcitiz infamiâ apud omnes laborarent, quâ de re Jacobus de Rebiria d. l. ſic ſcribit. *Eo tempore, quo VValdenſum in Gallia celebrior erat fama, nullo aut parvo in precio erant ii, qui Sacerdotes ſe, Episcopos & Miniſtros Eccleſiæ dici volebant. Indigni enim omnes & rerum omnium ignari penè cum eſſent, facile illis fuit, eruditione & doctrinâ præcellentiffimis primas in populo partes ſibi vendicare; ex quibus cum præ cæteris VValdenſes acutiùs de religione diſputarent, admittebantur ſæpè à Sacerdotibus publicè docendi cauſa, non quòd eorum ſententiæ ſibi probarentur, ſed quòd VValdenſibus ingenio pares non eſſent. Tanto in bonore erat bujusmodi hominum ſectæ, ut & ab omnibus oneribus haberent immunitatem & multo plura ex morientium Teſtamentis conſequerentur, quam Sacerdotes.*

Tertiò, *indefessa docendi ac discendi industria*, cujus laudem Reinerius ipsis tribuit, sic scribens. *Viri & mulieres, parvi & magni, nocte & die non cessant discere & docere. Audiui ab ore credentis cujusdam, quòd quidam hereticus, quem novi, ad hoc tantum, ut eum à fide nostra averteret & ad suam perverteret, perduceretq. nocte, hyemali tempore, per aquam, quæ dicitur Ibis, navavit ad ipsum. Erubescat negligentia fidelium doctorum, qui non sic zelant Catholicæ fidei veritatem, sicut Leonista zelant infidelitatis errorem. Et postea. Novum & Vet. Test. vulgariter transulerunt & sic docent ac discunt. Vidi & audiui rusticum idiotam, qui Job recitavit de verbo ad verbum, & plures alios, qui totum N. T. sciverunt perfectè. Idem de ipsis commemorat, quòd in sola Parochia Cameracæ habuerint decem scholas.*

Quartò, *in fidei sue professione constantiâ & in sustinendis persecutionibus tolerantia*. Quamvis enim instinctu Romani Pontificis horrendis persecutionibus adversus Waldenses Principes & Magnates certatim sævirent, nec ad summam crudelitatem quidquam reliquum facerent, nullis tamen periculis, nullis minis, nullis cruciatibus permoveri potuerunt, ut à veritate ex Scripturis sacris agnitâ desisterent, unde Petrus de Vineis Friderici Imperat. Cancellarius in Epistolis suis ipsos vocat *vite prodigos & necis improvidos sectatores*; & addit, *quod ipso facto durissimum est, superstites etiam non terrentur exemplo, adfectant, ut vivi in conspectu hominum comburantur*. Innocentius 3. pares Indulgentias pollicebatur illis, qui Albienſes bello invaderent, atque illis, qui Saracenos oppugnatum irent, ac quæ in bellum sacrum contra juratos Christiani nominis hostes indicta erat pecunia, eam in Waldensium necem intervertebat. Neque belli duntaxat, sed etiam Inquisitionis faces ipsis fuere admotæ. Trithemius in Chro-

nico Hirsaugiensi memorat, *Argentina ad octoginta ex illorum ordine combustos fuisse, inq. vicino agro trucidatos ad centum, uno die.* Ibidem præcipitem adversus illos procedendi modum hisce perstringit verbis. *Eodem, inquit, tempore in Alemania multi nobiles & ignobiles, Clerici, Monachi, Moniales incluse, Burgenfes, cives & rustici à quodam Fratre Conrado de Marpurg Ordinis Predicatorum (qui generalis Inquisitor hereticorum à Sede Apostolica fuerat constitutus) per diversa Teutonice loca ignis supplicio, nimis præcipiti sententiâ, ut multis tunc fuit visum, sub barefis nomine sunt addicti. Nam, ut quidam scribit, eodem die, quo quis accusatus, siue iustè, siue iniustè, nullius appellationis, nullius defensionis sibi refugio proficiente, damnatus & crudelibus flammis injectus est.* A Clemente Pontifice proscripti, & vita & bona eorum libidini & prædæ quorumvis exposita fuère, ut uno in loco, in quem fortè se receperant, quatuor millia eorum simul fuerint obruta, superstitionibus prærupta montium petentibus, inque eis latibulum quærentibus, Superiore seculo Ann. 1540. Aquis in eos lata fuit sententia, *ut omnes promiscuè opprimerentur, ut dirutis edificiis vicus (Merindolum, in quo habitabant) solo equaretur, refecarentur etiam arbores omnes & locus omnino desertus redderetur.* Sed hæc injurias, hæc carnificinas, hosce bellorum impetus VValdenses forei & imperterriti animo sustinuerunt, ac miraculosas quandoque victorias ab hostibus, qui præter meritum ipsos adoriebantur, DEI beneficio retulerunt, cujus rei memorabile exemplum cômémorat Jacob. Augustus Thuanus libr. 27. Histor. pag. 559. *Desiderati, inquit (in prælio cum Trinitensibus) ex VValdensibus tantum duo, ex Trinitensibus magnus & incertus numerus &c.* Tot verò præcedentibus præliis ac velitationibus ex Convallensibus tantum quatuor-

decim occisos memorant, remq; miraculo prrpiorem etiam ab hostibus habitam, ut palam in castris Sabaudi iactaretur, jam manifestam esse, bellum, quod adversus VValdenses gereretur, contra Dei voluntatem susceptum, & quidem Sebastiano Virgilio ad praelium cum atrocibus minis vadenti ab hospitapredictum scribunt, eadireipsâ experturum, Sabaudie an VValdensium causa esset justior. Nam si Sabaudi justior esset, ejus quoq; fore victoriam. Cum igitur vulneratus ac prope exanimis in duverforium referretur, tunc eandem hospitam inclamasse, VValdensium causam potioreme esse, quippe cum exiguo numero contra tam potentem exercitum superiores exitissent.

Denique non fuisse VValdenses factionem aliquam re-
 putinè ac recens exortâ, patet ex eo, quod Rainerius testatur,
quosdam à tempore Sylvestri (quo venenum terrenæ domina-
tionis in Ecclesiam fuit infusum) quosdam à temporibus Apo-
stolorum originem eorum arcessere: quodque Thuanus libr. 6.
 Histor. testatur, *illos fidem suam à majoribus accepisse & per ali-*
quot annorum Centurias docuisse, atque inde factum esse, ut Lu-
tbero reformatam doctrinam proponenti tam multi in diversis ac
disitis locis per universam Europam sese conjunxerint. Confer
 Balæum in Catalogo Scriptorum Britannix Centur. 2. Ca-
 talogum testium veritatis libr. 15. pag. 1498. Sleidani Histori-
 cam Relationem de VValdensibus lib. 16. Petri VVesenbecii
 orationem de VValdensibus in hac Academia Jenensi habi-
 tam & typis exscriptam, Mornæi Historiam Papatus &c.

Sed præter VValdenses etiam alii complures veritatis cœ-
 lestis Confessores produci possunt, qui Papalibus erroribus
 cataclysmi instar inundantibus nullâ periculorum ac mina-
 rum ratione habitâ masculè contradixerunt, quorum com-
 plures testimonium suum voce vel scripto prolatum etiam

sanguine suo obsignare minimè dubitârunt. Illorum testimonia in hac Confessione Catholica in medium producere fuit animus, ut liquidò manifestum fieret, superioribus illis, quæ doctrinæ reformationem præcessêre seculis, nec Deo Ecclesiam, nec Ecclesiæ veritatem, nec veritati Confessores unquam defuisse.

Vestræ verò Celsitud. Princeps Illustrissime, Domine clementissime, hanc opellam meam humiliter inscribere & volui & debui, ut pro singulari clementia & eximiis, quæ in me contulit, beneficiis gratum meum animum subjectissimè declararem, & illustrissimi nominis vestri gloriam, quam rebus belli pacisque temporibus præclare gestis Cels. V. sibi comparavit, æternæ posteritatis memoriæ transcriberem. Religionem Evangelicam ex limpidis Scripturæ fontibus haustam, cui in hoc scripto ex ipso Adversariorum ore suffragium quæritur, V. Cels. non solum ipsamet sincero corde amplectitur, sed etiam in ditionibus suis, quarum regimen divinitus ipsi commissum, publicè prædicari ac propagari curat, constitutis ad eam rem fidelibus Ecclesiæ doctores, perpetuâ quadam *λαμπαδοφορία* sibi invicè succedentibus. De justitiæ administratione Cels. Vestra non minùs sollicita, subditis æquâ lance jus distribuit, operâ cum primis Dnn. Consiliariorum, quos eruditione solidâ, prudentiâ singulari, (longo rerum usu & multorum annorum experienciâ comparatâ,) autoritate eximiâ & eloquentiâ mirabili, adeoq; requisitis omnibus ad sublime hoc officium necessariis instructos in partem sollicitudinis sibi ascrivit. Eâ insuper clementiâ, eo paterni amoris affectu V. Cels. subditos suos amplectitur, ut proprii corporis objectu injurias hostiles ab illis prohibere non fuerit hætenus verita, cum longo annorum usu eam rei belli-

cæ peritiam sibi comparaverit, atque eâ animi prudentiâ ac robore polleat, ut magnus ille Suecorum, Gothorum, Vandalorum Rex *GUSTAVUS ADOLPHUS*, Germanicæ libertatis vindex, cui secula longa non habuere parem, nō habitura parem, cujus gloria iisdem, quibus Solis cursus, terminatur limitibus, Cels. Vestram rerum summæ præficere non dubitârit ac in Exercitu secundum à se esse jusserit. Atque, ut reliquas V. Cels. virtutes & magna in Rempubl. merita sicco pede præteream, vel hoc solum nomine nunquam intermorituram laudem apud seram posteritatem Vest. Cels. sibi conciliavit, quòd unâ cum Illustrissimo ac Celsissimo Principe ac Domino, Dn. JOHANNÉ PHILIPPO, Saxonix, Julix, Clivix ac Bergix Duce &c. Domino ac Principe meo clementissimo &c. precibus meis humilimis locum relinquere ac Baronatum Rembda & arcem Apolda cum omnibus pagis, redditibus ac fructibus annuis Academiae Jenensi jure hereditario possidenda tradere voluerit, ut bonis hisce fundata ac firmata, dotata & ditata, non solum ab eo, quem minari videbatur, Interitu vindicaretur, sed in posterum etiam adversus quosvis sinisterioris fortunæ impetus inconcussa persisteret, atq; ex ea, velut ex equo Trojano, prodirent viri in omni disciplinarum genere probè instructi, quorum operâ in Ecclesia & Republica orbis Christianus salutariter uti frui posset. Ibit in secula hoc Cels. Vestræ beneficium, nec ulla temporum futurorum oblivio memoriam illius ex animis hominum delebit. Certè quicquid boni, quicquid commodi ex hac Academia in tres Hierarchias Dei benedictione in posterum redundabit, illius partem longè maximam Cels. Vestra jure quodam suo sibi vindicare poterit. Suscipe ergo, Illustrissime Princeps, Heros gloriosissime, serenior vultu chartaceum hoc munusculum.

DEDICATORIA.

profectum ab eo, qui beneficii hujus amplissimi prokenetam
ac pararium se fuisse impensè lætatur & ad pias preces ac ser-
vitia subjectissima Cels. Vestræ se vel eo nomine ætatem ob-
strictum atque obligatum profitetur. Benignissimus Deus
Cels. Vestram cum conjuge Illustrissima & sobole generosif-
sima quàm diutissimè salvam atque incolumen tueatur, atque
omnia, quæ hominis, quæ Christiani, quæ Principis vota esse
possunt, cumulativè eidem concedat. Jenæ Cal. Januarii
Anni ineuntis 634. cujus decursum felicissimum bonis omni-
bus animitus adprecatur

Cels. Vestræ

Subjectifs.

Joh. Gerhard D.

Ad Autorem.

Tot cum *Judicio* legere, & *disponere*, quot *Tu*
Libro uno exponis Magne Gerharde *Libros*,
Humani non est Animi labor ille, sed ille
Divini labor est maximus Ingenii.
Quod si, non fuit; aut Simile haud opus esse futurum,
Dixero, dum stetit, aut stabit hoc Orbis opus;
Dixero quod res est, & dixero, Te tamen Unum
Autborem tanti Magne Gerharde Libri.

Caspar Facius *Consiliarius*
Saxonicus.

SCHEMATISMUS LIB. I. CONFESS. CA- THOLIC.

PRoemium. p. 1.

CAP. I. de utilitate ex hoc scripto expectanda: p. 2.

Prima est, veritatis confirmatio. ead.

2. Vana gloriationis confutatio, utpote

Primò, de Romana Ecclesia infallibilitate. 8.

Secundò, de negata nostræ Ecclesiæ veritate. ead.

Tertiò, de omnimoda Ecclesiæ Rom. unitate. ead.

3. audaciæ facti retorsio. 9

4. hæreses declinatio. ead.

5. accusationis de novitate depulsio. ead.

6. ad *πολλὰς* Pontificiorum questionem responso: ead.

CAP. II. de Pontificiis quibusdam exceptionibus. 10

1. quòd Scriptores illi se & sua scripta Ecclesiæ iudicio subjecerint. ead.

2. quòd Pontifici hypotbesin aliquam cum Protestantib. communem amplectentes bonam foveant intencionem. 15

3. quòd testes adducti sint pauci & obscuri. 16

CAP. III. de quibusdam Scriptoribus, quorū testimonia adducuntur. p. ead. & quidem primò de iis, qui vixerunt ante reformationem.

1. de Gregorio magno. ead.

2. de Bernhardo. ead.

3. de Glossa ordinaria. 17

4. de Joachimo Abbate. ead.

5. de Platina. 18

Secundò, de iis, qui vixerunt post reformationem,

1. de Autore libri, cujus titulus *Onus Ecclesiæ*. 18.

2. de Erasmo Roterodamo. 19

3. de Beato Rhenano. 20

4. de Ludovico Vive. ead.

5. de Georgio Cassandro. 21

6. de Johanne Fero. 23

7. de Johanne Aventino. ead.

8. de Cornelio Agrippa. 25

9. de Andrea Fricio Modrevio. 25

10. de Georgio Wicelio. 26

Deniq; de dissensionibus Adversariorum. ead.

Confessionis Catholicae liber 1. 28

Part. prior, de principio & mediis religionis veteris Catholicae. ead.

Cap. 1. de Scriptura sacra perfectione. ead.

Thesis, ead.

Antithesis. ead.

Antithesis. 29

Nostra sententiæ confirmatio. ead.

Eidem suffragantur. 1. Gregorius Episcopus Rom. 30

2. Bernhardus. ead.

3. Jus Canonicum. 32

4. Scholastici. ead.

5. Qui vel Scholasticorum tempore, vel post Scholasticorum tempora usq; ad B. Lutherum vixerunt. 33

6. Qui vel Lutheri tempore, vel post Lutheri tempora usq; ad nostram ætatem vixerunt. 35.

Exceptiones Adversariorum ad nostra argumenta. 44

1. ad locum 2. Tim. 3. v. 15. ead.

2. ad 2. ad

SCHEMATISMUS.

2. ad locum Job. 20. v. 31.	46	Decimo septimo, quod due in Christo voluntates & operationes	ead.
3. ad locum Ps. 19. v. 8.	ead.	Decimo octavo, quod detur peccatum originis	ead.
4. ad locum Gal. 1. v. 8.	ead.		ead.
5. ad locum Apoc. 22. v. 18.	47	Decimo nono, quod Baptismus non sit iterandus	ead.
Argum. Adversariorum	ead.	Vigesimo, quod in Baptismo pronunciari debeant haec verba, Ego baptizo te in nomine Patris &c.	66
1. Multi libri Canonici perierunt	ead.	Vigesimo primo, quod B. Maria sit vocanda	67
2. Apostoli non scripserunt ex Dei mandato	ead.		ead.
3. Multa necessaria non continentur in Scripturis, utpote, primo, quale remedium fermina in Vet. Test. habuerint contra peccatum originis.	ead.	Vigesimo secundo, quod dies Dominica loco Sabbati celebranda	ead.
Secundo, quale remedium habuerint parvuli ante institutam Circumcisionem.	48	Vigesimo tertio, quod comedi possit sanguis avium & animalium suffocatorum.	68
Tertio, quale remedium habuerint masculi ante octavum diem mortui.	49	Vigesimo quarto, quod haec sit sola & vera Baptismi forma, Ego te baptizo in nomine Patris &c.	ead.
Quarto, quomodo salvati fuerint gentiles extra Israeliticam Ecclesiam	50	Vigesimo quinto, qui instituerit Exorcismos	69.
Quinto, quod extant libri aliqui verè divini	ead.	Vigesimo sexto, unde originem traxerit usus dimittendi reos in paschate	ead.
Sexto, quae sit ista Scriptura divina	51	Vigesimo septimo, quod in fœderis sanctione mixta fuerit aqua cum sanguine Testamenti	70
Septimo, quod illi libri, quos in manibus habemus, sint libri sacri	ead.	Vigesimo octavo, qualis fuerit pugna Angeli & Diaboli de corpore Moysi.	72
Octavo, quis cuiusque Canonici libri autor	57.	Vigesimo nono, quod dicenda sint tres personae in Trinitate	73
Nono, quod pascha die Dominico celebrandum	58.	Trigesimo, quis sit determinatus Sacramentorum numerus	ead.
Decimo, quod parvuli baptizandi	59	CAP. II. de norma & regula controversiarum fidei in Ecclesia	ead.
Undecimo, qui sit verus Scriptura sensus	60	Thesis.	ead.
Duodecimo, quod tres personae in divinis per relationis proprietates distinguantur	61	Antithesis.	74
Decimo tertio, quod Judaei crediderint immortalitatem animarum, resurrectionem corporum, extremum iudicium &c	ead.	Nostra sententia confirmatio	75
Decimo quarto, quod Maria virgo manserit	ead.	Eidem suffragatur. 1. quod agnoscunt, Scripturam de necessariis ad salutem nos plenè instruere	77
Decimo quinto, quod Symbolum fidei ab Apostolis factum.	64		
Decimo sexto, quod Spiritus S. procedat à Filio.	65		

Digitized by Google

5. quòd agnoscere coguntur, ante Lutheri tempo-
ra supinum lectionis Scripturarum negle-
ctum non solum apud Laicos, sed etiam a-
pud Clericos viguisse. ead.
- CAP. V. de reformationis prædictione. 147
- CAP. VI. de reformationis organo 154
- CAP. VII. de reformationis occasione. 162
- Ubi nostra sententia suffragatur, quòd agno-
scunt, reformationi occasionem dedisse,
1. corruptelas doctrinae. 163
2. immodica Indulgentiarum Papalium præ-
conia, 165
3. immoderata Papalis potestatis præconia, 172
- ejusdemq; abusus, 172
4. corruptelas morum publicè in Ecclesia grafs-
santes. ead.
5. Propugnatorum Sedis Romanae pertina-
ciam emendationem protervè respuentem. 175.
6. quòd nemo eorum, qui primi contra Luthe-
rum scripserunt, ipsi objecerit, quòd ex mera
invidia & ambitione controversiam illam
moverit. ead.
7. quòd quidam fatentur, Lutherum hanc
causam incepisse in Dei nomine. ead.
8. inscitiam & barbariem eorum, qui docendi
munere præfecti fuerunt, reformationi oc-
casionem dedisse. ead.
- CAP. VIII. de elogio veritatis Confeſſioni
Ecclesia nostra Evangelica attributo. 176
- Suffragatur nostra doctrina & Ecclesia, quòd
quidam agnoscunt, 1. doctrinam nostram
Scriptura S. esse conformem. ead.
2. nostram doctrinam promovere Dei glo-
riam. 182
3. doctrinam nostram in agone mortis præbere
solidam consolationem. 184
4. præcipua fidei Christiana capita purè & in-
tegre in Ecclesiis nostris doceri, nosq; in Ec-
clesia Catholica gremio contineri. 185.
5. Propriam hæreses definitionem nobis non
competere. 188
6. Deniq; huc referri potest, quòd B. Lutherus
Pontificii passim opponit propriam Confeſ-
sionem tum verbis claris & perspicuis propo-
sitam. 188. tum facto ipso expressam. 189
- CAP. IX. de mediis, per quæ religio nostra pro-
pagatur. 191
- Pars posterior lib. 1. de principio & mediis reli-
gionis Pontificiæ sive Romano-Catholicæ.
193.
- CAP. I. De primo & summo religionis Pontifi-
ciæ Principio. ead.
- Pontificiæ Romani infallibilitatem esse primum
& summum religionis Pontificiæ princi-
pium, probatur,
1. ex ultima reliquorum principiorum, ex qui-
bus disputant, in hoc ipsum tanquam pri-
mum & summum resolutione. ead.
2. ex diserta ipsorummet confessione. 203. ubi
afferuntur testimonia.
1. Pontificum. ead.
2. Canonistarum. 204
3. recentiorum Scriptorum. 205
- CAP. II. De Pontificiæ Rom. fallibilitate. 209.
- Thesis. ead.
- Antithesis. ead.
- Antithesis. 210
- Nostra sententia confirmatio. ead.
- Eidem suffragatur. 1. quòd quidam concedunt,
Pontificem in rebus fidei errare ac hæreti-
cum fieri posse. 211
- Exceptiones Adversariorum. Primo, Pontifi-
cem errare posse, ut personam privatam,
non autem ut Pontificem; posse fieri hæreti-
cum, non autem in fidei judicio contra fi-
dem definire. 222
- Secundo, Papam in hæresin prolapsam non amo-
plius esse Papam. 223
2. quòd.

2. quod exemplis testentur, multos Pontifices
in reb. fidei errasse. p. ead. utpote
1. Clementis. 224
2. Zepherini. 225
3. Marcellini. ead.
4. Liberii. 227
5. Felici secundi. 228
6. Innocentii I. 229
7. Celestini. ead.
8. Sixti III. ead.
9. Anastasi I. 230
10. Vigili. ead.
11. Gregorii I. ead.
12. Honorii I. 231
13. Gregorii II. 232
14. Gregorii III. ead.
15. Adriani. 233
16. Nicolai I. ead.
17. Johanni XVIII. ead.
18. Gregorii VII. ead.
19. Celestini III. 235
20. Innocentii III. ead.
21. Johanni XXII. 236
22. Clementi VI. 237
23. Johanni XXIII. 238
24. Eugenio IV. ead.
25. Nicolai V. ead.
26. Innocentii VIII. ead.
27. Leonis X. 239
3. quod Pontificum decreta & rescripta invicem pugnent. ead.
4. quod tales concedunt hypotheses, ex quibus sequitur, Pontifices in reb. fidei errare posse. 245
utpote 1. in canonizatione sanctorum. ead.
2. in approbatione Ordinum. 246
3. in promulgatione Indulgentiarum. 247
4. in dispensatione in gradibus cognitionis & aliis prohibitis. 248
5. in institutione asylo- rum. ead.
6. disputant, an Papa hereticus deponi possit. ead.
7. quidam Pontifices à Sede Papali fuere deturbati. 250
8. concedunt, Papa resisti posse. 251
9. inter causas, ob quas Concilia celebrari solent, numerant etiam suspicionem hæreseos in Rom. Pontifice. 252
10. concedunt, Papam in definiendo debere adhibere media humana & ordinaria. ead.
11. definitiones de fide præcipue pendere ex traditione Apostolica & consensu Ecclesiarum. 253
12. Pontifices errare posse in præmissis pag. ead.
13. Pontificem ut personam privatam errare posse. 254
14. Pontificem errare posse in temporalibus. 256.
15. Pontifici decreta non esse verbo Dei equiparanda. ead.
16. Pontificem non posse esse certam veritædine fidei, se habere Spiritum sanctum. 257.
17. Papa ipse quandoque dubitat, an Decretales, quæ allegantur, sint vera & genuina. ead.
5. quod frigide & oscitanter Paparum errores excusant, p. ead. utpote
Primo, negando publica probatorum Scriptorum testimonia. ead.
Secundo, respondendo, illos, qui errasse memorantur, non fuisse veros Pontifices. 259.
Tertio, illos errasse in questionibus facti, non autem in questionibus fidei. ead.
Quarto, illos non definivisse aliquid contra fidem, sed suam tantum sententiam, ut pri- vatos Doctores exposuisse. 261

Quintò, Pontifices tantum exemplo errasse,
non autem doctrinā 262

Sextò, licuisse ita sentire, cum nondum ab Ec-
clesia fuerit certi aliquid definitum 263

Septimò, Pontifices ex ignorantia errasse
ead.

6. quòd ipsi Pontifices sibi derogant requisita
ad infallibilitatem supremi iudicii omnino
necessaria 264

7. quòd inter se nondum conveniunt, quousq;
infallibilitas illa Pontifici se extendat
266.

8. quòd infallibilitatem Pontifici non audent
referre inter articulos fidei, nec infallibili-
tatis ejus negationem inter haereses damna-
tas 269

9. quòd in probanda Pontifici infallibilitate
deficiunt 270

Nam primò, non possunt asserere pro ea stabi-
lienda evidens aliquod Scriptura dictum,
nec universalis alicujus Concilii decretum
ead.

Secundò, fatentur, hypothesein illius infallibili-
tatis, quòd Pontifex sit Petri successor, non
extare in sacris literis ead.

Tertiò, petunt in probanda illa infallibilitate
principium 271

Quartò, probant eam ex ipsorummet Pontifi-
cum testimoniis 272

10. quòd sateri coguntur, quosdam Pontifices
fuisse & humanarum & divinarum litera-
rum ignaros ead.

11. Pontifices posse in crimen Simoniam incide-
re, & ipso actu quosdam Simoniacos fuisse
273.

12. multos Pontifices vitam manifestè flagitio-
sam egisse, quin & quosdam Diabolicis ar-
tibus operam navasse 275

Exceptiones Adversariorum 283

1. ad argumentum ab exemplo Aaronis du-
ctum resp. 284

Primò, Aaronem non fuisse summum Pontifi-
cem 284

Secundò, Aaronem non errasse in definiendo
ead.

2. ad argumentum ab exemplo Uria resp. illum
in facto, non in doctrina errasse. 285

Argumenta Adversariorum 286

1. Luc. 22. v. 31. Christus rogavit pro Petro, ne
deficeret ejus fides, ac proinde ne Successores
ejus in fide Rom. errarent ead.

2. Matth. 16. v. 18. Petrus Ecclesiae fundamen-
tum dicitur, ac proinde etiam quilibet ejus
Successor est Ecclesiae fundamentum, utiqua
ergò infallibilis 290

3. Joh. 21. v. 17. Pont. Rom. institutus est Pastor
& Doctor totius Ecclesiae. Ergò non potest
errare 299

4. Ex. 28. Jubeat Dominus in Rationali Ponti-
fici poni doctrinam & veritatem. Deut. 17.
remittit populum ad summum Sacerdo-
tem. Si hoc convenit Sacerdotio Aaronico,
multò magis Christiano 302

5. Si Pontifices possent errare, nullum esset in
Ecclesia efficax remedium contra haereses
305.

6. Cyprianus Episc. ss. asserit, quòd ad Roma-
nos perfidia non possit habere accessum
306.

CAP. III. de summo & authentico Pape judi-
cio ead.

Thesis 307

Antithesis ead.

Nostri sententia confirmatio 308

Eidem suffragatur, quòd quidam fatentur,
1. Pontificem posse errare 309

2. Concilium esse supra Papam ead.

3. Pa-

3. Papam non esse semper paratum ac prom-
tum ad definiendas fidei controversias ead.
4. Papam non semper posse adiri, ac sententiam
ejus rogari 310
5. summum & authenticum judicem debere
esse instructum potestate coercitiva 312
6. quod de summo & authentico Pontificis
Romani judicio nondum conveniunt.
ead.
7. quod agnoscere coguntur, interpretationes
Scripturae à Pontificibus adductas, quan-
doque esse peregrinas & minus congruas.
315.
8. Papam in notorio crimine constitutum non
posse esse judicem 320
9. Pontifici in quibusdam obedientiam posse
denegari ead.
10. quod refugiunt dicere, fidem nostram ulti-
mā analysi in judicium Rom. Pontificis re-
solvit ead.
11. quod agnoscere coguntur, Pontificem in-
definiendo quandoque non adhibere debi-
tam diligentiam & media necessaria 321.
- Argum. Adversariorum 322
7. ex Ver. Test. ead.
7. Exod. 17. Moses sedebat tanquam caput &
Princeps illius Ecclesiae, & ad omnia dubia
circa legem Dei exorta respondebat. Ergo
judicium de rebus fidei pertinet ad Pontifi-
ces ead.
2. Deut. 17. remittuntur homines ad judicium
summi Sacerdotis 323
3. Eccl. 12. Verba sapientum sunt sicut stimu-
li &c. ead.
4. Hagg. 2. Interroga Sacerdotes legem 324
5. Mal. 2. Labia Sacerdotum custodiens scien-
tiam ead.
6. 2. Paral. 19. Ubi est questio de lege, de ma-
dato &c. ostendite fratribus vestris 326
2. ex Nov. Test. ead.
1. Matth. 16. Tibi dabo claves regni caelorum
ead.
2. Matth. 18. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi
velut Ethnicus & publicanus 329
3. Matth. 23. Super cathedram Moysi sedent
Scribae & Pharisei 330
4. Job. 21. Passe oves meas 332
5. Luc. 22. Rogavi pro te, ne deficiat fides tua
ead.
6. Act. 15. Petrus in Concilio primus omnium
locutus 334
7. Gal. 2. Ecclesia non credidisset Paulo, nisi
ejus Evangelium à Petro fuisset confirma-
tum ead.
8. 1. Cor. 12. Non omnibus datur Spiritus inter-
pretandi Scripturas 336
9. 1. Johan. 4. Probate Spiritum, an ex Deo sint
ead.
- CAP. IV. de Scriptura sacra apud Pontificios
estimata 337
- Contra Scripturam auctoritatem ac majestatem,
1. Apocryphos quosdam V.T. libros habent
pro Canonicis 338
2. Hebraicam Vet. & Graecam N.T. versionem
statuunt esse corruptam ead.
3. Vulgatam versionem statuunt esse authen-
ticam 339
4. Laicos à lectione Scripturae arcent pag-
ead.
5. Scripturam in fidei articulis negant esse per-
spicuum ead.
6. Negant, Scripturam sensum ex ipsa Scriptu-
ra exiri posse, ab Ecclesia autem Rom. cum
petendum esse asserunt ead.
7. Negant, Scripturam sacram esse perfectam
ead.
8. Statuunt, traditiones pari pietatis affectu
cum scripto Dei verbo acceptandas esse
ead.

9. Statuunt, auctoritatem Scripturæ pendere ab auctoritate Ecclesiæ. 340
10. Negant, Scripturam sacram esse unicam ac perfectam normam, juxta quam de controversiis fidei judicandum. ead.
11. Negant, Spiritum S. per Scripturam judicare posse. ead.
12. Verbum Dei habent pro medio tantum theoretico. ead.
13. Variis convitiis Scripturæ majestatem labefaciunt. ead.
14. Peregrini & à mente Spiritus sancti ac verbis Scripturæ alienis expositionibus eam ad præconceptas opiniones detorquent. 347.

Accedis ad hanc erga divinas cælesti veritatis tabulas irreverentiam.

1. quod in Scripturæ evolvendis non adhibeant debitam diligentiam. 345
 2. quod in certamen de controversiis fidei ex sola Scripturæ dijudicandis nobiscum descendere verentur. 349
- CAP. V. de traditionibus ὑπερέφους. ead.
- Thesis. ead.
- Antithesis. 352
- Nostre sententiæ confirmatio. 353

- Eidem suffragatur. 1. quod quidam perfectionem Scripturæ nobiscum agnoscunt. ead.
2. quod quidam agnoscunt, in fidei articulis scripto Dei verbo unice inhaerendum, non autem ad traditiones confugiendum esse. 354.
3. traditiones illas ὑπερέφους asserre aliquod Ecclesiæ incommodum. 355
4. traditiones non posse scripto Dei verbo exequari. 356.
5. quod multi conqueruntur, Ecclesiam copiâ & varietate inutilium, imò noxiarum traditionum gravari. ead.

6. quod nondum inter se conveniunt de traditionibus ὑπερέφους & earum auctoritate. 363
- Nam primo, quidam Scripturæ primum, traditioni proximum, ac proinde inferiorem locum tribuunt. ead.

Quidam æqualem auctoritatem verbo Dei scripto & non scripto tribuunt. 364

Quidam videntur primum locum traditionibus, proximum Scripturæ tribuere. ead.

Secundò, quæ pro traditionibus ὑπερέφους quidam venditant, illa vel ipsimet, vel alii ex Scripturis probant, vel probare tantum nuntantur. 367

3. quidam traditiones Judæi usitatas fuisse asserunt, quidam negant. 370

4. quedam inter traditiones à Pontificiis quibusdam numerantur, quæ ab aliis repudiantur. ead.

5. quidam maximam Evangelii partem traditione ad nos pervenisse asserant, quidam negant. 371

6. quidam in Episcoporum tantum potestate traditiones collocant, quidam illis populos addunt. ead.

7. quod quasdam traditiones, quæ pro Apostolicis & Ecclesiasticis veteribus fuere habitæ, ipsi Pontificii non observent, nec recipiant. ead.

8. quod agnoscunt, traditiones nisi lubrico & incerto fundamento. 374

9. traditionum nomen quibusdam in Ecclesia jam olim imposuisse, ac hæreticos ad traditionem provocasse, in errorem per illas abductos. 375

10. ea, quæ in superstitionem versa sunt, posse abrogari. 376

11. traditionum necessitatem ex Judaismo descendere. ead.

12. quosdam ex veteribus traditiones ὑπερέφους repudiare. ead.

Argum.

LIB. I CONFESS. CATHOL.

<i>Argum. Adversariorum</i> 1. Job. 16. v. 12. Multa habeo vobis dicere, sed non potestis ea portare.	377	<i>bus ab hæreticis esse corruptos.</i>	405
2. Job. 21. v. 25. Sunt autem alia multa, que fecit Jesus.	380	5. Quod tales concedunt hypothesen, quibus Canonum Apostolicorum auctoritas non mediocriter labefactatur.	407
3. 1. Cor. 11. v. 34. Cetera, cum venero, disponam.	381	CAP. VII. de Constitutionibus Apostolorum.	409
4. 1. Cor. 15. v. 3. Tradidi vobis, quod accepi à Domino.	382	Thesis.	ead.
5. 2. Thess. 2. v. 15. Tenete Traditiones.	ead.	"Enthsis.	ead.
6. 1. Tim. 6. v. 20. Depositum custodi.	384	Antithesis.	ead.
7. Hæreticorum proprium est, ad solas Scripturas provocare & Traditiones rejicere.	385	Nostre sententiæ confirmatio.	410
8. Nulla unquam hæresis ex sola Scriptura sufficienter refutari potuit.	386	Eidem suffragatur, 1. quod quidam Constitutiones has inter Apocrypha referunt.	412
9. Mysterium Trinitatis non potest ex solis Scripturis probari.	387	2. Quod quedam in his Constitutionibus habentur, quæ nec ipsi Pontificii approbant.	414
10. Non decet, ut mysteria in Scripturis, quæ toti mundo leguntur, explicentur.	388	3. Quod agnoscunt, Constitutiones illas esse corruptas ac depravatas.	415
11. Doctrina puritas commodissime per traditiones conservatur.	391	CAP. VIII. de Liturgiis Apostolorum.	416
12. Mores omnium gentium & Rerum public. profanarum approbant leges non scriptas.	392	Thesis.	ead.
13. Patres sæpius provocant ad traditiones.	ead.	"Enthsis.	ead.
CAP. VI. De Canonibus Apostolorum.	394	Antithesis.	ead.
Thesis.	ead.	Nostre sententiæ confirmatio.	418
"Enthsis.	ead.	Eidem suffragatur, 1. de Liturgia Jacobi,	
Antithesis.	ead.	1. Quod Pontificii agnoscere coguntur, quedam in hac Liturgia extare, quæ tempore Apostolorum nondum fuere in Ecclesia nota, vel recepta.	419
Nostre sententiæ confirmatio.	396	2. Quod quedam huic Liturgie insunt, quæ ipsi Pontificii probare non possunt.	420
Eidem suffragatur 1. quod quidam Canones hosce inter Apocrypha referunt.	398	3. Quod fatentur, Liturgiam hanc quibusdam additis esse mutatam.	ead.
2. Quod quedam insunt istis Canonibus, quæ nec ab ipsis Pontificii approbantur, vel observantur.	400	<i>Argum. Advers. pro Liturgia Jacobi ex Synodo Constantinopolitana VI. Trullana.</i>	421
3. Quod de numero, autore & auctoritate horum canonum non consentiunt.	ead.	2. De Liturgia Petri.	ead.
4. Quod agnoscunt, quosdam ex his canonibus		1. Quod quidam Pontificiorum eam prætermittunt.	ead.
		2. Quod Petrus solâ Oratione Dominicâ in consecratione usus.	ead.
		3. Quod non est in tota Ecclesia recepta.	ead.
		4. Quod	

4. quòd fatentur eam mutata.	422	Argum. Advers. ex Isidoro Hispalensi, Concilio	
III. de Liturgia Marci.	ead.	Vasensi & Ruffino.	ead.
1. quòd contineat quædam Apostolorum temporibus nondum nota.	423	Thesis specialis 1. de prima Clementis Epistola.	438.
2. quòd Bellarm. & Baronius eam non adducant.	ead.	"Extens.	ead.
3. quòd in ea negatur, animas fidelium ante diem iudicii frui visione Dei.	ead.	Antithesis.	439
IV. de Liturgia Matthæi.	ead.	Nostre sententiæ confirmatio.	ead.
1. quòd contineat quædam temporibus Apostolorum ignota.	ead.	Eidem suffragatur. 1. quòd quidam de autoritate hujus Epistolæ dubitant.	440
2. quòd Bellarm. & Baronius eam prætermittant.	ead.	2. quòd in hac Epistola quædam occurrunt, quæ non possunt probari Pontificiis.	442
V. de libro Abdiæ & libro de passione S. Andree.	ead.	Argum. Advers. ex Ruffino.	443
		Thesis specialis 2. de secunda Clementis Epistola.	ead.
		Antithesis.	ead.
		Nostre sententiæ confirmatio.	444
Contra priorem urgetur.		Eidem suffragatur. 1. quòd Clementis Epistolæ in genere quidam pro Apocryphis habent.	ead.
1. quòd quidam agnoscunt librum Abdiæ esse Apocryphum.	425	2. quòd eam Historica veritati refragari agnoscunt.	445
2. quòd quædam in hiis libris continentur, quæ non probantur Pontificiis.	426	Thesis specialis 3. de tertia Clementis Epistola.	ead.
Contra posteriorem.		Antithesis.	ead.
1. quòd quidam hunc librum inter Apocrypha referunt.	428	Nostre sententiæ confirmatio.	ead.
2. quòd in hoc libro quædam continentur, quæ Pontificiis probari non possunt.	429	Eidem suffragatur. 1. quòd quidam de omnibus Clementis Epistolis dubitant.	ead.
CAP. IX. de Epistolis Decretalibus Pontificum.	430	2. quòd quædam contineant seculo isti ignota.	ead.
Thesis generalis.	ead.		
"Extens.	ead.	3. quòd pleraq[ue], quæ in hac Epistola leguntur, occurrant in libris Recognitionum Clementis.	ead.
Antithesis.	ead.	4. quòd à studioso quodam Clementis potius, quàm à Clemente videatur scripta.	446
Nostre sententiæ confirmatio.	431	Thesis specialis 4. de quarta Clementis Epistola.	ead.
Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt, 1. has Epistolas esse supposititias.	433	Antithesis.	ead.
2. aliquos errores & corruptelas in hac Epistolas irrepisse.	435	Nostre sententiæ confirmatio.	ead.
3. quasdam Decretales à posterioribus in Sede Romana Successorib. esse refutatas.	436	Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt, hanc Epistolam esse supposititiam.	447
4. quòd tales concedere coguntur hypotheses, quæ novitatem Decretalium Epistolarum arguant.	437		

<i>Thesis specialis 5. de quinta Clementis Epistola.</i>	<i>Eadem.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. Antonius Contius.</i>	413
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod hac Evaristi Decreta temporis statui non conveniunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod consensum parentum in nuptiis liberorum Evaristus statuit necessarium.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur quidam Scriptores Pontificii.</i>	<i>ead.</i>	<i>4. quod primam Clementis Epistolam adducit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 6. de prima Anacleti Epistola.</i>			
448.			
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 10. de tribus Epistolis Alexandri I.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	449	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod Epiphanius nullius Anacleti post Clementem meminit.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quod ex 1. Epist. Clementis multa adducit.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam Epistolas has Apocryphas esse agnoscunt.</i>	454
<i>3. quod eandem Clementis Epistolam ex Graeco conversam statuunt.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod in illis citatur prima Epistola Clementis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 7. de secunda Anacleti Epistola.</i>	450	<i>3. quod Caranza nihil ex illis collegerit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>4. quod Historica veritati repugnent.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 11. de duabus Epistolis Sixti I.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. Antonius Contius.</i>	451	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quotquot auctoritatem Epistolarum Decretalium in genere & Anacleti in specie indubium vocant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 8. de tertia Anacleti Epistola.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod Historice veritati repugnent.</i>	455
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod Salomon Ecclesiastici autor in eis statuitur.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 12. de Epistola Telephori.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam omnes Anacleti Epistolas Apocryphas esse agnoscunt.</i>	452	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quod quidam primam Clementis repudiant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. quod eandem Clementis Epistolam ex Graeco conversam agnoscant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod a quibusdam repudiatur.</i>	<i>ead.</i>
<i>4. quod expositionem vocis Cephas per caput repudiant.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod jejunia per septem hebdomadas servanda esse docet.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 9. de Epistolis Evaristi.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Historica veritati repugnat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 13. de duabus Epistolis Hygini.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>

SCHEMATISMUS

<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	456	<i>Eidem suffragatur. 1. quod repugnent Historiæ.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur, 1. quod Hyginus in eum dicitur primus instituisse gradus Ordinum.</i>		<i>2. quod corruptas esse agnoscant.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Thesis specialis 19. de duabus Epistolis Zephyri.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. Quod Hyginus dicitur gradus distribuisse.</i>		<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	460
<i>3. Quod Historica veritati repugnent.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod in causa Episcopi</i>	
<i>Thesis specialis 14. de quatuor Epistolis Pii I.</i>		<i>72. requirunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>2. quod septuaginta Canones Apostolicos numerant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Historia repugnant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	457	<i>Thesis specialis 20. de duabus Epistolis Calixti.</i>	
<i>Eidem suffragatur. 1. quod non audent affirmare, esse indubitatas.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>2. Quod Historica veritati repugnant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. Quod librum Hermæ Apocryphum esse agnoscunt.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	461
<i>Thesis specialis 15. de Epistola Aniceti.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod in illis Calixtus</i>	
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>jejunium quatuor temporum instituit.</i>	
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam eam repudiant.</i>	458	<i>2. quod de earum autoritate dubitant.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. Quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Gratiani emendatores eam rejecerunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 16. de duabus Epistolis Soteris.</i>		<i>4. quod Episcoporum translationem soli Roman. Pontifici tribuunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Thesis specialis 21. de Epistola Urbani.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	462
<i>Eidem suffragatur, quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod de ejus autore dubitant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 17. de Epistola Eleutherii.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod Historia repugnat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Urbanus in ea Sacramentum Confirmationis instituit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>4. quod Baronius eam prætermittit.</i>	463
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam eam repudiant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 22. de duabus Epistolis Pontiani.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quod quedam continet, quæ Pontificis non probantur.</i>	459	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. quod agnoscunt, eam esse corruptam.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 18. de duabus Epistolis Victorii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quæ in genere de Epistolis Decretalibus dicta.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 23. de Epistola Anteri.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antio.</i>	

<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur, quæ in genere de Decretalibus dicta.</i>	464	<i>Eidem suffragatur. 1. quod Bellarm. de ea dubitat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 24. de tribus Epistolis Fabiani.</i>	<i>ead.</i>	2. quod quadam continet cum praxi Papali pugnancia.	468
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	3. quod Historia repugnat.	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 27. de duabus Epistolis Stephani.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod Baronius agnoscit primam esse spuriam.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
2. quod Binnius agnoscit eam esse corruptam.	465	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
3. quod Bellarminus quosdam idem statuere agnoscit.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod prior nullo, nisi corpore integros ad Ordines admittit.</i>	<i>ead.</i>
4. quod in secunda ovibus conceditur, pastorem errantem reprehendere.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 28. de duobus Epistolis Sixti II.</i>	<i>ead.</i>
5. quod à quibusdam ut Apocrypha rejicitur.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
6. quod pro sola hæresi Episcopum deponendum dicit.	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	469
7. quod omnia in Decretis Sixti III. habentur, quæ in tertia proponuntur.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>
8. quod Historia repugnat.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 29. de duabus Epistolis Dionysii.</i>	<i>ead.</i>
9. quod tribus vicibus in anno communicandum statuit.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 25. de duabus Epistolis Cornelii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod distinctionem Parochiarum contra Historia veritatem Dionysio tribuit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	466	<i>Thesis specialis 30. de tribus Epistolis Felicis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod prima Epistola asserit, corpora Petri & Pauli à Cornelio è catatumbis sublata.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
2. quod Binnius eam agnoscit esse corruptam.	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	470
3. quod Baronius de ea dubitat.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod utraq; Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>
4. quod Historiæ utraq; Epistola repugnat.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 31. de duabus Epistolis Eutychiani.</i>	<i>ead.</i>
5. quod posterior Episcopis prohibet, oblatum iuramentum præstare.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 26. de Epistola Lucii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
		<i>Eidem suffragatur. 1. quod oblationem leguminum statuit, contra Apostolorum Canonum.</i>	471
		2. quod prior pugnat cum Historia.	<i>ead.</i>

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

<i>Thesis specialis 32. de Epistola Gaii.</i>	<i>ead.</i>	2. quòd Historie repugnat.	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	3. quòd continet quedam, que non probantur Pontificiis.	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	CAP. X. de Conciliis.	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd continet ea, que Pontificiis non probantur.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis.</i>	476
2. quòd quedam continet, que extant in Epistola Azaperi.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
3. quòd multa ex Epistola Leonis I. describit.	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	478
<i>ead.</i>		<i>Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscent, 1. unius etiam privati hominis sententiam</i>	
<i>Thesis specialis 33. de duabus Epistolis Marcel- lini.</i>	<i>ead.</i>	<i>Scriptura sacra conformem praeferendam esse Decreto Concilii Scriptura minus conformi.</i>	479
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	2. Concilia posse errare & de facto quedam errasse.	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	3. Scripturam sacram esse normam juxta quam Conciliorum Decreta & formari & judicari debeant.	482
<i>Eidem suffragatur, quòd Baronius secunda non meminit.</i>	472	4. Conciliorum veterum auctoritatem posterioribus esse praeferendam.	484
<i>Thesis specialis 34. de duabus Epistolis Mar- celli.</i>	<i>ead.</i>	5. Concilium legitimum errare posse in iis, que non legitime agit.	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	6. ex Concilio Apostolorum Hierosolymitano Concilia alia formam suam sumere debe- re.	485
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	7. Concilia tam generalia, quam Provincia- lia errare posse, nisi à Pontifice confirmentur.	488
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd secunda concedit, Pastorem errantem ab ovibus posse repre- bendi,</i>	474	8. Concilia posse errare in questionibus facti.	490.
2. quòd Bellarm. de tertia dubitat.	<i>ead.</i>	9. quòd in questione de infallibilitate Con- ciliorum invicem dissentiant.	<i>ead.</i>
3. quòd continet quedam, que non probantur Pontificiis.	<i>ead.</i>	10. quòd exempla aliquot Conciliorum docet, Episcopos in Conciliis congregatos errare posse.	492
4. quòd Antonius August. quedam in ea improbat.	<i>ead.</i>	utpote, 1. Consilium Judaicum.	493
<i>Thesis specialis 36. de Epistola Melchiadis.</i>	475	2. Concilia à Cypriano instituta.	494
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	3. Consilium Eliberipam.	495
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	4. Consilium Nicenum I.	497
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd Bellarm. de ea du- bitat.</i>	<i>ead.</i>	5. Consilium Chalcedonen- se.	<i>ead.</i>
		6. Con-	

6. Concilium NeoCæsariense.	499	controversia componi possent.	522
7. Idem Concilium NeoCæsariense.	499	CAP. XI. de Ecclesia infallibilitate.	523
8. Concilium Laodisenum.	ead.	Thefs.	524
9. Concilium Carthaginense III.	ead.	Enchir.	ead.
10. Idem Concilium.	500	Antithesia.	525
11. Concilium Toletanum I.	ead.	Nostra sententia confirmatio.	526
12. Concilium Constantinopolitanum III.	ead.	Eidem suffragatur, quod quidam agnoscunt,	
13. Concilium Nicenum I.	ead.	1. Pont. Rom. errare posse.	527
14. Concilium Wormatiense.	501	2. Ecclesiam posse errare.	528
15. Concilium Mantuanum.	ead.	3. Ecclesiam esse astrictam verbo Dei.	ead.
16. Concilium Lateranense sub Innocentio.		4. non esse credendum in Ecclesiam.	530
ead.		5. Ecclesiam Israëliticam V. Test. errare potuisse.	ead.
17. Concilium Romanum.	ead.	6. Ecclesiam particularem quamcunque, sola Romanâ exceptâ, errare posse.	531
18. Concilium Constantiense & Basileense.	ead.	7. quod de corruptelâ doctrina & vite in Rom. Ecclesia publicè grassantibus multè extent querelæ.	532
19. Concil. Lateranense sub Leone X.	ead.	8. quod quidam statuunt, tempore passionis Christi totâ visibilem Ecclesiâ errâsse.	ead.
20. quod Decreta aliquot Conciliorum secum invicem pugnant.	502	9. quod in hac questione de infallibilitate Ecclesia circulum committunt.	ead.
21. quod agnoscere coguntur, non nisi ex Historia Ecclesiastica sciri posse, hoc vel illud Concilium esse à Papa confirmatum, & per consequens non potuisse errare.	505	10. quod in probanda Romana Ecclesiâ infallibilitate topicè tantum, non apodicticè disputant.	533
22. Concilia V. Test. errare potuisse.	506	11. quod agnoscunt, tempore Antichristi securam esse penè universalem quandam apostasiam.	535
23. Conciliorum Decreta non esse sacri Scripturæ equiparanda.	508	12. Episcopos in Conciliis congregatos errare posse.	ead.
24. libros Conciliorum esse negligenter conservatos & multū vitiosos.	510	Argum. Advers. 1. Esai. 59. v. 21. Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedens de ore tuo.	ead.
25. quod ipsimet Pontificii varia querunt effugid, quando Concilii alicujus decretum ipsis obijcitur.	512	2. Matth. 16. v. 18. Portæ inferorum non prevalebunt adversus Ecclesiam.	537
Argum. Advers. 2. Matth. 18. v. 20. Ubi duo vel tres congregati in meo nomine &c.	ead.	3. Matth. 18. v. 17. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi velut Ethnicus &c.	ead.
1. Job. 14. v. 16. Spiritus sanctus manet cum Apostolis in æternum.	519	4. Job. 14. v. 16. Spiritus S. manet cum Apostolis in æternum, cap. 16. v. 13. docebit vos omnem veritatem.	538
2. Job. 14. v. 26. Spiritus sanctus suggeret vobis omnia, quæcunque dixerò vobis.	520		
3. Act. 15. v. 22. Visum est Spiritui sancto & nobis.	521		
4. Si Concilia generalia possent errare, nullum in Ecclesia esset firmum iudicium, quo			

5. Eph. 1. v. 22. cap. 4. v. 4. cap. 5. v. 23. Ecclesia est Christi corpus & Sponsa.	538	genda.	557
6. 1. Tim. 3. v. 13. Ecclesia est columna & firmamentum veritatis.	ead.	2. quod ipsimet Patrum scripta iudicio Ecclesia, hoc est, Pontifici Rom. submittant.	564.
7. Ecclesia errans non sancta, imò ne Ecclesia quidem nomen meretur.	541	3. quod agnoscunt, Patres sapientius errasse.	565.
8. Rom. 1. v. 8. Fides vestra annuntiatur in toto mundo.	ead.	4. quod ipsimet Pontificii multi, etiam praeclarissimis Ecclesia veteris Doctoribus & Historicis in specie errores quosdam tribuunt, vel certe auctoritatem eorum ele-	570
CAP. XII. de Ecclesia consuetudine.	542	vant.	570
Thesis.	ead.	utpote 1. Iustini Martyri.	ead.
Exthesis.	ead.	2. Irenaei.	ead.
Antithesis.	543	3. Tertulliani.	ead.
Nostrae sententiae confirmatio.	ead.	4. Clementis Alexandrini.	571
Eidem suffragatur, quod quidam agnoscunt,		5. Origenis.	ead.
1. Ecclesiam astrictam esse ad Dei verbum.	544.	6. Cypriani.	574
2. quod verum & genuinum Scripturae sensum ex ipsis Scripturae verbis eruendum esse.	ead.	7. Dorothei.	ead.
3. quod consuetudinem Scripturae suffragio destitutam in rebus fidei nihil valere agnoscunt.	ead.	8. Lactantii.	ead.
4. quod agnoscunt, consuetudinem veritati in verbo revelatae ac novitatem verae antiquitati cedere debere.	ead.	9. Eusebii Caesariensis.	575
5. quod ipsimet ab antiqua consuetudine in quibusdam discedunt.	547	10. Basilii.	ead.
6. quod consuetudinem subiciunt Ecclesiae Rom. hoc est, Pontifici iudicio.	549	11. Epiphani.	ead.
7. quod agnoscunt, antiquitatem non esse certam & infallibilem veritatis notam.	ead.	12. Ambrosii.	576
CAP. XIII. de Patribus.	ead.	13. Philastrii.	ead.
Thesis.	ead.	14. Amphiloerii.	ead.
Exthesis.	ead.	15. Hieronymi.	ead.
Antithesis.	551	16. Gregorii Nysseni.	577
Nostrae sententiae confirmatio.	553	17. Rufini.	ead.
Eidem suffragatur. 1. quod agnoscunt, Scripturam esse normam & regulam, cui Patrum scripta subicienda & ad eam tri-		18. Prudentii.	578
		19. Chrysostomi.	ead.
		20. Autoris imperfecti operum.	579
		21. Augustini.	ead.
		22. Severi Sulpitii.	581
		23. Theodoret.	ead.
		24. Eusebii Emiseni.	582
		25. Iohannis Cassiani.	ead.
		26. Socrati & Sozomeni.	ead.
		27. Procopii.	584
		28. Liberati.	ead.
		29. Gregorii Magni.	ead.
		30. Da-	

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

30. Damasceni.	ead.	19. de Satisfactione.	ead.
31. Jona Aurelianusensis.	ead.	20. de genere Antichristi.	ead.
32. Haymonii.	585	21. de matrimonio post votum.	ead.
33. Photii.	ead.	22. de pœna infantū nō baptizatorum.	ead.
34. Moſis Barcephæ.	ead.	23. de rebaptizandis ab hæreticis baptiza-	ead.
35. Petri Damiani.	ead.	ti.	ead.
36. Theophylacti.	ead.	24. de interitu mundi.	595
37. Oecumenii.	ead.	25. de fructu Circumcisionis.	ead.
38. Mariani Scoti.	ead.	6. quod in expositione Scripturæ à majori	ead.
39. Sigeberti.	ead.	Patrum parte quandoq; discedunt.	ead.
40. Euthymii.	ead.	7. quod agnoscunt, Patres in multis capituli-	ead.
41. Ruperti Tuitiensis.	ead.	bis non solum à se invicem, sed etiam à	ead.
42. Bernhardi.	ead.	semetipsis dissentire.	602
43. Guidonis Carmelita.	586	8. interpretationem à consensu veterū diver-	ead.
5. quod agnoscere coguntur, multos Patres		sam non esse statim adulterinam.	608
simul conjunctim in uno eodemq; puncto		9. Patribus nondum omnia pietatis mysteria	ead.
errasse.	ead.	fuisse cognita.	ead.
atq; in questione		10. consensum veterū in Scripturæ interpre-	ead.
1. de libri Canonici & Apocryphi.	587	tandi quandoq; reprehensum fuisse.	609
2. de immaculata Virginis conceptione.	ead.	11. multa veterum scripta hodiè non amplius	ead.
3. de Eucharistia danda infantibus.	589	extare.	ead.
4. de lapsu Diabolorum.	ead.	12. in scriptis Patrum & Historicorum multa	ead.
5. de regno Chiliaſtico.	ead.	esse adulterina.	ead.
6. an fidelium anima ante diem judicii		Nam 1. concedunt, multa sub augusto Patrum	ead.
Deum visura.	590	nomine in ipsorum scriptis legi, quæ sunt	ead.
7. de Natura cœli.	592	adulterina.	610
8. de causa prædestinationis.	ead.	2. id ipsum patet ex praxi.	613
9. an Episcopi Presbyteri pares.	ead.	3. quandoq; ex illis Patrum & Historicorum	ead.
10. de matrimonii & virginitatis compa-	ead.	libris Pontificii contra nostram sententiam	ead.
ratione.	ead.	quedam proferunt, quos quidam ex ipso-	ead.
11. de adventu Antichristi.	593	rum numero supposititios esse agnoscunt.	ead.
12. de pœna Damonum.	ead.	168. Tales sunt,	ead.
13. de Samuelis apparitione.	ead.	Canones & Constitutiones Apostolorum.	ead.
14. de Natura & essentia Angelorum.	ead.	Liber Abdiæ,	ead.
15. de Pœnitentia effectu.	ead.	Liber de passione Andrea.	ead.
16. de viribus liberi arbitrii in naturali-	ead.	Decretales Epistole Pontificum.	ead.
bus.	ead.	Libri Hermæ.	ead.
17. de Christi cognatione.	594	Historia Prochori.	ead.
		Lini de passione Petri & Pauli.	ead.

<i>Josephi BenGorionis de bello Judaico.</i>	621	<i>Athanasii liber de salutari adventu.</i>	ead.
<i>Libri Dionysii Areopagita.</i>	ead.	<i>liber contra omnes hereses.</i>	ead.
<i>Duae Epistolae Martialis.</i>	624	<i>Sermo in illud, perfecti in pagum, qui ex adverso est.</i>	ead.
<i>Vita Martialis.</i>	625	<i>Epistola de interpretatione Psalmorum.</i>	ead.
<i>Epistola Ignatii.</i>	ead.	<i>Liber de Virginitate.</i>	637
<i>Justini Quaestiones & Responsiones ad orthodoxos.</i>	626	<i>Liber de communi essentia Patris & Filii & Spiritus sancti.</i>	ead.
<i>Liber de 12. Patriarcharum Testamentis.</i>	627	<i>Sermo de sanctissima Deipara.</i>	ead.
<i>Hippolyti Oratio de consummatione mundi & Antichristo.</i>	ead.	<i>Sermo in passionem & crucem Domini.</i>	638.
<i>Theophili Antiocheni Comment. in Evangelia.</i>	628	<i>Sermo in illud Evangelii, Quicumque dixerit &c.</i>	ead.
<i>Tertulliani liber de Penitentia.</i>	ead.	<i>Homilia de semine.</i>	ead.
<i>de Trinitate.</i>	ead.	<i>Liber de Incarnatione.</i>	ead.
<i>de definitionibus Ecclesiast. dogmatum.</i>	ead.	<i>Libellus de diversis qq. sacra Scriptura ad Antiochum Principem.</i>	ead.
<i>Origenis homil. 16. in Levit.</i>	629	<i>Liber de passione Imaginis Christi.</i>	639.
<i>libri 3. Comm. in Jobum.</i>	ead.	<i>Epistola Athanasii & Aegyptiorum Episcoporum ad Marcum Papam.</i>	ead.
<i>homilia 9. in Psal. 36. 37. 38.</i>	630	<i>Epistola Athanasii & aliorum Episcoporum in Synodo Alexandrina congregatorum ad Felicem II.</i>	640
<i>Comment. in Cant. Cantic.</i>	ead.	<i>Commentarii in omnes Epistolas Pauli.</i>	ead.
<i>Lamentum.</i>	ead.	<i>Vita Antonii Abbatis.</i>	ead.
<i>homilia 10. in div. Evang. loc.</i>	ead.	<i>Marci Papae Epistola ad Athanasiam.</i>	641
<i>Cornelii Epistola 1. de translatione corporum Petri & Pauli.</i>	631	<i>Julii I. Epistola ad Orientales Episcopos.</i>	642.
<i>Cypriani liber de Exhortatione Martyrii.</i>	ead.	<i>Ejusdem Julii Epistola 2. contra Orientales pro Athanasio.</i>	ead.
<i>de disciplina & bono pudicitia.</i>	ead.	<i>Felicis II. Epistola 1. ad Episcopos Aegypti.</i>	ead.
<i>de laude Martyrii.</i>	ead.	<i>Epistola Damasi ad Aurelium Episcopum Carthaginensem.</i>	ead.
<i>de cardinalibus operibus Christi.</i>	632	<i>Epistola Damasi de Chorepiscopi ad Numidia Episcopos.</i>	643
<i>de auctoribus.</i>	633	<i>Epistola Damasi ad Stephanum.</i>	ead.
<i>de singularitate Clericorum.</i>	ead.		Epi-
<i>de duplici Martyrio.</i>	ead.		
<i>de duodecim abusibus seculi.</i>	634		
<i>Methodii de revelationibus.</i>	ead.		
<i>Dorothei Synopsis.</i>	635		
<i>Arnobii Commentarii in Psalmos.</i>	ead.		
<i>Victorini Commentarius in Apocalypsin.</i>	ead.		
<i>Lactantii Carmen de resurrectione.</i>	636		

<i>Epistola Damasi ad Episcopos Italia.</i>	643	<i>sanctorum Gervasi & Protasii.</i>	
<i>Epistola Stephani Archiepiscopi Mauritania.</i>		<i>ead.</i>	
<i>ead.</i>		<i>Sermones 92.</i>	<i>ead.</i>
<i>Anastasio Epistola 1.</i>	<i>ead.</i>	<i>Orationes due preparantes ad Missam.</i>	
<i>Innocentii I. Epistola ad Decentium.</i>	<i>ead.</i>	655.	
<i>Epistola ad Victritium.</i>	644	<i>Exhortatio ad Penitentiam.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Exuperium.</i>	<i>ead.</i>	<i>Liber de Tobia.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Concil. Carthaginense.</i>		<i>Commentarius in Epistolas Pauli.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Commentarii in Apocalypsin.</i>	656
<i>Epistola ad Concilium Milevitanum.</i>		<i>Damasi Pontificale.</i>	657
<i>ead.</i>		<i>Amphilochii narratio de vita S. Blasii.</i>	
<i>Caelestini I. Epistola 1.</i>	<i>ead.</i>	658.	
<i>Bonifacii I. Epistola ad Euladium.</i>	<i>ead.</i>	<i>Hieronymi Tractatus de Actis Apostolorum.</i>	
<i>Johannis III. Epistola ad universos Episcopos</i>		<i>ead.</i>	
<i>Germaniae & Galliae.</i>	645	<i>Commentarius in Lamentationes Jere-</i>	
<i>Hilarii Epistola ad Apram filiam.</i>	<i>ead.</i>	<i>miae.</i>	<i>ead.</i>
<i>Titi Bostrensis Commentarius in Lucam.</i>		<i>Commentaria in Marcum.</i>	659
<i>ead.</i>		<i>Commentarii in Psalmos.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eusebii Emissemi homilia 52.</i>	646	<i>Commentarii in omnes Epistolas Pauli.</i>	
<i>homilia in Evangelia.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>Cyrilli Hierosolymitani Epistola ad Augusti-</i>		<i>Commentarii in Jobum.</i>	660
<i>num de miraculis Hieronymi.</i>	647	<i>Commentarii in Proverbia.</i>	<i>ead.</i>
<i>Quinq. Catecheses Mystagogicae.</i>	<i>ead.</i>	<i>Epistola ad Demetriadem Virginem.</i>	
<i>Testamentum Ephrem.</i>	648	<i>ead.</i>	
<i>Nazianzeni Tragedia, Christus patiens.</i>		<i>Sermo de assumptione Virginis Mariae ad</i>	
<i>ead.</i>		<i>Paulum & Eustochium.</i>	<i>ead.</i>
<i>Basilii liber de Spiritu sancto.</i>	<i>ead.</i>	<i>Alter sermo de assumptione B. Mariae</i>	
<i>Africa.</i>	649	<i>Virginis.</i>	661
<i>Regula contritiones seu quaestiones</i>		<i>Epistola de septem gradibus Ecclesiae.</i>	
<i>compendio explicatae.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>Homilia de jejuniis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Epistola ad Damasum de Explanatione</i>	
<i>Commentarius in cap. 9. Esae.</i>	650	<i>Symboli.</i>	<i>ead.</i>
<i>Liturgia.</i>	<i>ead.</i>	<i>Epistola de celebratione Paschae.</i>	662
<i>Epistola ad Julianum Imperatorem.</i>		<i>Epistola de vera Circumcisione ad The-</i>	
651.		<i>ratiam.</i>	<i>ead.</i>
<i>Ambrosii liber ad Virginem lapsam.</i>	<i>ead.</i>	<i>Sermo de nativitate Domini.</i>	<i>ead.</i>
<i>Libri de vocatione gentium.</i>	<i>ead.</i>	<i>Sermo de Quadragesima.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola 82. Ambrosii.</i>	652	<i>Sermo in Vigilia Paschae de esu Agni.</i>	
<i>Epistola 84. ad Demetriadem.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>Epistola 85. de inventionem corporum</i>		<i>Epistola de vinculis Petri ad Eustochium.</i>	<i>ead.</i>
		f 2	<i>Episto-</i>

<i>Epistola de diversis gradibus leprarum.</i>	<i>Sermo de Susanna.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Ex sermonibus de variis locis apud Mat-</i>	<i>ead.</i>
<i>Homilia de corpore & sanguine Chri-</i>	<i>thaeum.</i>	<i>ead.</i>
<i>sti.</i>	<i>Homilia 14. in Marcum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Oceanum de vita Clerico-</i>	<i>Homilia de nativitate DOMINI.</i>	
<i>rum.</i>	<i>668.</i>	
<i>Epistola ad Damasum.</i>	<i>Homilia in Johannem.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola altera ad Damasum de obla-</i>	<i>Homilia de cruce & latrone.</i>	<i>ead.</i>
<i>tionibus altaris.</i>	<i>Sermo de fide, spe & caritate.</i>	<i>ead.</i>
<i>Tractatus de Regula Monachorum.</i>	<i>Duae Expositiones in Symbolum Aposto-</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>lorum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola de nativitate Mariae ad Chro-</i>	<i>Homilia ad baptizandos.</i>	<i>ead.</i>
<i>matium & Heliodorum.</i>	<i>Liturgia.</i>	<i>ead.</i>
<i>Liber de vitis Patrum.</i>	<i>Oratio encomiastica in Principes</i>	
<i>Prologus in libros Maccabaeorum.</i>	<i>Apostolorum Petrum & Paulum.</i>	
<i>ead.</i>	<i>669.</i>	
<i>Prologus in Evangel. secundum Johan-</i>	<i>Sermo in adorationem venerabilium</i>	
<i>nem.</i>	<i>catenarum & gladii sancti Petri.</i>	
<i>Epistola Eusebii de morte Hieronymi ad Da-</i>	<i>670.</i>	
<i>masum.</i>	<i>Homilia 80. ad populum Antiochenum.</i>	
<i>Rufinus in Praefatione Recognit. Clementis.</i>	<i>ead.</i>	
<i>ead.</i>	<i>Opus imperfectum in Matthaeum.</i>	
<i>Commentarius in LXXV. Psalmos.</i>	<i>ead.</i>	
<i>ead.</i>	<i>Augustini Epistola 38. ad Letum.</i>	<i>672</i>
<i>Gregorii Nysseni libri octo de Philosophia.</i>	<i>Epistola 187. ad Bonifatium.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Epistola 189. ad eundem.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Latynum de Canonicis pec-</i>	<i>Epistola ad Cyrillum de vita & gestis</i>	
<i>catorum remediis.</i>	<i>B. Hieronymi.</i>	<i>ead.</i>
<i>666</i>	<i>Libri de mirabilibus Scripturae.</i>	<i>673</i>
<i>Johannis Chrysostomi sermo de Adam & Eva.</i>	<i>Liber de Spiritu & anima.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Liber de benedictionibus Patriarcha-</i>	
<i>Sermo de interdictione arboris ad</i>	<i>rum.</i>	<i>674</i>
<i>Adam.</i>	<i>Liber de Ecclesiasticis dogmatibus.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo in Psal. 14.</i>	<i>Liber de fide ad Petrum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo in Psal. 22.</i>	<i>Liber de bono viduitatis.</i>	<i>675</i>
<i>Sermo in Psal. 95.</i>	<i>Liber questionum 65.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo super illud Esai. 1. Si volueritis.</i>	<i>Liber viginti & unius sententiarum.</i>	
<i>ead.</i>	<i>676.</i>	
<i>Sermo in Beatos Job & Abraham.</i>	<i>Liber de qq. V. & N. Test.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Liber de vera & falsa poenitentia.</i>	<i>677</i>
<i>Sermo de tribus patribus.</i>	<i>Liber</i>	
<i>ead.</i>		

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

<i>Liber de salutariibus documentis.</i>	678	<i>Sermones 51. de Sanctis.</i>	ead.
<i>Liber de continentia.</i>	ead.	<i>Homilia 76. ad fratres in Eremita.</i>	684.
<i>Liber de patientia.</i>	ead.		
<i>Concio ad Catechumenos.</i>	ead.	<i>Philonis Carpathii Commentarius in Canticum Canticorum.</i>	685
<i>Liber de altercatione Ecclesie & Synagoga.</i>	ead.	<i>Marci Eremita Opuscula Theologica.</i>	ead.
<i>Liber contra Felicianum Arianum.</i>	ead.		
<i>Liber de Epicureis & Stoicis.</i>	ead.	<i>Sermo Maximi de Martyribus Tauricis.</i>	686.
<i>Libri hypognosticon.</i>	ead.		
<i>Liber contra Fulgentium Donatistam.</i>	679.	<i>Cyrilli Alexandrini in Johannem.</i>	ead.
<i>Liber de predestinatione & gratia.</i>	ead.	<i>Theodoretii Historia sanctorum Patrum.</i>	ead.
<i>Liber Meditationum.</i>	ead.	<i>Libri octo Gratarum affectionum.</i>	ead.
<i>Manuale Augustini.</i>	ead.		
<i>Liber Soliloquiorum.</i>	680	<i>Epistola.</i>	687
<i>Explicatio Apocalypsis.</i>	ead.	<i>Philippi Presbyteri opus in Iobum.</i>	ead.
<i>Liber de triplici habitaculo.</i>	ead.	<i>Eucherii Episcopi Lugdunensis Commentarius in Genesim & libros Regum.</i>	ead.
<i>Scala Paradisi.</i>	ead.		
<i>Liber de cataphismo.</i>	ead.	<i>Sixti III. Papae libri tres.</i>	ead.
<i>Liber de vita Christiana.</i>	ead.	<i>Epistola ad omnes Orientales.</i>	688.
<i>Liber de cognitione vera vite.</i>	ead.	<i>Alia.</i>	ead.
<i>Tractatus de assumptione B. Mariæ.</i>	681.	<i>Ambrosii vita descripta à Paulino.</i>	ead.
<i>Tractatus de obedientia & humilitate.</i>	ead.	<i>Prosperi libri tres de promissionibus & praedictionibus Dei.</i>	ead.
<i>Tractatus de Deo diligendo.</i>	ead.	<i>Faussti Regiensis de gratia & libero arbitrio.</i>	ead.
<i>Tractatus de laudibus caritatis.</i>	ead.		
<i>Libri de Visitatione infirmorum.</i>	ead.	<i>Vigiliæ libri quinque contra Eutychen.</i>	ead.
<i>Tractatus de rectitudine Catholice conversationis.</i>	ead.		
<i>Liber de Antichristo.</i>	ead.	<i>Casarii Arelatenfis homilia 48.</i>	689
<i>de utilitate penitentia.</i>	682	<i>Fulgentii sermo de laudibus Mariæ.</i>	ead.
<i>Prefatio in Johannem.</i>	ead.	<i>Justiniani Epistola ad Johannem II. Papam.</i>	690
<i>Sermo 28. de verbis Domini.</i>	ead.		
<i>Sermo 17. de verbis Apostoli.</i>	ead.	<i>Primasii Commentarius in Epistol. ad Hebræos.</i>	ead.
<i>Sermo 17. de verbis Apostoli.</i>	ead.		
<i>Sermo 32. de verbis Apostoli.</i>	ead.	<i>Anastasi Niceni Episcopi Responso ad interrogationes Orthodoxorum aliquorum.</i>	ead.
<i>Liber 50. Homiliarum.</i>	ead.		
<i>Sermones 256. de tempore.</i>	683		

- de dinerſis capitibus Eccleſiaſticis. ead. Epistoſa Pauli ad Senecam & Seneca ad Paulum. ead.
- Gregorii Taronenſis libri. ead. Commentarii Bedae in Epistoſas Pauli. 698
- Gregorii Magni Commentarii in libros Regum. ead. Exceptio Adverſariorum. Si vel maxime non ſint eorum libri, quorum nomina preſerant, eſſe tamen antiquorum & Catholicorum Doctorem ſcripta. ead.
- Expoſitio in Canticum Canticorum. 698. 13. quod agnoſcunt, in genuinis Patrum ſcriptis multa eſſe corrupta & depravata. 701.
- Epistoſa ad Johannem Syracuſanum. ead. 14. multos ex Patribus neceſſarii Scripturae interpretanda mediis fuiſſe deſtitutos. 708.
- Privilegium Monasterii Medardi. ead. 15. quosdam Patres legitima interpretatio- nis regulas non ſemper ac perpetuo obſervaiſſe, quandoq; etiam ſervore diſputatio- nis, vel ſtudii rhetoricandi in partem alte- ram nimium propendiſſe. ead.
- Addamentum ad finem Dialogorum Gregorii. 692. Effugia Adverſariorum, quando ex Patribus dictum aliquod opponitur, quod ipſorum ſententia minus congruit. 713
- Iſidori Hiſpalenſis de vita & morte Sancto- rum. ead. 1. alienum ſenſum ipſis aſſingendo. ead.
- Prefatio de origine Conciliorum. ead. 2. dicta ipſorum mutilate ac falſo citando. 716.
- Saphronii Patriarchae Hieroſolymitani Pra- tum ſpirituale. 693. 3. in Patrum editionibus quaedam mutando. 724.
- Leonis I. Epistoſa ad Conſtantinum Imperat. ead. C. AP. XIV. de jure Canonico. 730
- Damaſceni liber de iis, qui in fide migraverunt, 694. Theſis. ead.
- Hiſtoriae de Barlaam & Joſaphat. ead. Antitheſis. 732
- Oratio 3. de Imaginibus. ead. Noſtra ſententiae confirmatio. ead.
- Turpini Hiſtoria de rebuſ geſtiſ Caroli Ma- gni. ead. Eidem ſuffragatur, quod agnoſcunt, 1. Ponti- fices in Decretalibus ſuae poſtentiae & ava- ritiae velificari. 733
- Simeonis Metaphraſte vita Sanctorum. ead. 2. quaedam eorum, quae in jure Canonico ha- bentur, non eſſe verbo Dei, vel veritati ac equitati conformia, ac quaedam a poſteris reſutata. 733
- Anſhelmi Commentarius in Epistoſa Pauli- nas. 695. 3. Decre-
- Commentarius in Matthaum. ead.
- Opusculum de excellentia B. Virginis. ead.
- Epistoſa ad Coepiſcopos Angliae. ead.
- Oecumenii Commentarius. 696.
- Bernhardi ſermo de Cæna Domini. ead.
- Coronidi loco agitur de
- Epistoſa Salvatoris ad Abagarum. 697.

3. Decretales à doctrina & disciplina in Decreto contenta degenerare. ead.	ab ipsis temere definiti. 728.
4. Jus Canonicum esse confusam & indige- stam variarum sententiarum & sanctionum sine iudicio congestarum farraginem. 735	9. obscuritatibus illos omnia involvere. 762.
5. Canones juri divino ac naturali contra- rios esse repudiandos. ead.	10. illos notitiâ linguarum destitui, ac pro- pterea in Scriptura expositione sapius hallucinari. ead.
6. quosdam Canones sibi invicem adversari. ead.	CAP. XVI. de Legendis Sanctorum. 763
7. errores & falsitates in Jure Canonico contineri. 736	Thesis. ead.
8. Gratianum ex supposititiis & corruptis Patrum libris multacitare. 737	Entesis. ead.
CAP. XV. de Scholasticis. 743	Antithesis. ead.
Thesis. ead.	Nostre sententia confirmatio. 764
Antithesis. 744	Eidem suffragatur, 1. quod quidam agno- sciunt, Legendas illas mendaciam contami- natas esse. ead.
Nostre sententia confirmatio. 745	2. Legendas illas non esse certa & infallibili veritate. 767
Eidem suffragatur. 1. quod quidam illam μὴ φιλοσοφικὰ λόγια improbant. 746	3. quasdam Sanctorum Historias esse supposi- titiis & confectas. ead.
2. quod agnoscunt, Scholasticos doctrina Christiana simplicitatem corrupisse, à Scriptura regula & Patrum dictis disces- sisse, atq; hâc ratione magnum Ecclesia no- cumentum dedisse. 749	In specie Legendam 1. D. Christophori. 768
3. illorum auctoritatem non esse infallibilem & authenticam. 752	2. D. Georgii. ead.
4. errores in Scholasticorum scriptis conti- neri. 753	3. S. Catharina. 769
5. Scholasticos non solum à Scriptura sacra & Patribus, sed etiam à seipsis invicem sepius disidere. 754	4. S. Anna. 770
6. illos questiones otiosas, curiosas, supersti- tiosas, absurdas, & impias in disputationis campum adducere. 757	5. S. Margareta. ead.
7. illos Scripturas in alienam sensum detor- quere. 761	6. trium Regum. ead.
8. questiones in sacrâ literâ non revelatas	7. Longini. ead.
	8. Petronille. 771
	9. Septem dormientium. ead.
	10. aliorum Sanctorum.
	4. Autores, qui Historias Sanctorum conscri- pserunt, vulgi rumoribus ac sui affectibus nimium indulsisse. 773
	5. Legendas Sanctorum esse corruptas. 774.
	CAP. XVII. de revelationibus & appari- tionibus. ead.
	Thesis. ead.
	Entesis. ead.
	Antithesis. ead.
	Nostre sententia confirmatio. 776
	Eidem

- Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt,*
 1. ejusmodi revelationibus, visionib. & apparitionibus non esse statim fidem habendam, sed juxta regulam verbi eas esse examinandas. 777
2. veteres hereticos ad Revelationes provocasse, ac per fidas revelationes deceptos fuisse. 781
3. Dæmonas Angelorum & animarum apparitionem quandoq. mentiri. 782
4. Animas mortuorum ordinariè in his terris non apparere. 784
5. quòd ipsimet quasdam revelationes & apparitiones repudiant. 786
6. quòd agnoscunt, non fuisse animam Samuelis, sed spectrum Satanicum, quod Sauli apparuit. 789
7. difficulter discerni posse, qui sint boni, qui verò mali Spiritus hominibus apparentes. 793.
8. à mortuis non esse inquirendam veritatem. ead.
9. quòd fidem illorum, qui apparitiones animarum annotarunt, ipsimet in dubium vocant. ead.
10. quòd quedam de apparitionibus Historie semetipsas suà absurditate refellunt. 794.
- CAP. XVIII. de ratione naturali. 795.
- Thesis.* ead.
Enthsis. ead.
Antithesis. ead.
Nostre sententiæ confirmatio. 799
Eidem suffragatur, 1. quòd agnoscunt de rebus fidei ex proprio fidei principio, ex Scriptura sacra, unice judicandam esse. ead.
2. quòd in mysteriis fidei rationem audiendam esse negant. ead.
3. quòd agnoscunt, credenda esse non solum ea, quæ sunt supra rationem, sed etiam ea, quæ, si rationis judicio subjiciantur, videantur rationi adversari. 800
4. quòd optant, in Academicis Biblia potius quàm Aristotelem & Thomam audiri. 806.
5. quòd agnoscunt, rationem ad confirmandam & dijudicandam fidei mysteria esse insufficientem. 807
6. Philosophicas conclusiones à Theologia corrigi ac Philosophiam esse Theologiæ pedissequam. ead.
- rationem humanam minùs rectè inter Theologiæ principia referri.* 808
8. quòd Bellarminus ex regula prudentiæ argumentum ducit. ead.
- CAP. XIX. de mediis, per quæ religio Romano-Catholica propagatur. 809
- Sectio prior, de medio violentiæ.* ead.
- Thesis prima.* Subditi non sunt ad religionem à Magistratu multari, carceribus & exiliis cogendi, §11
Enthsis. ead.
Antithesis. ead.
- Nostre sententiæ confirmatio.* 813
Eidem suffragatur, quòd agnoscunt, 1. religionis non esse ad religionem cogere. ead.
2. Magistratum conscientiam non debere, nec posse dominari. 817
3. in religionis negotio vi & coactione nihil profici. 818
4. Magistratum Reipubl. statu ita exigente, diversam à sua religionem tolerare posse. 822
5. coactionem ad religionem ac persecutionum violentiam esse falsæ Ecclesiæ & hereticorum propriam. 823
6. præ-

6. pretextu illius coactionis propria commoda ab Inquisitoribus & persecutoribus plerumque queri. 824

7. coactionem ad religionem non congruere praxi Apostolica & primitiva Ecclesia. ead.

Argum. Advers. Luc. 14. Compelle intrare. 825

Thesis secunda. Heretici non sunt corporali supplicio afficiendi. 828

Ratio. ead.

Antithesis. ead.

Nostra sententia confirmatio. ead.

Eidem suffragatur, quod agnoscunt.

1. religionis non esse ad religionem cogere; Magistratum non debere nec posse conscientiam dominari; in religionis negotio vi & coactione nihil profici; Magistratum, Reipubl. statu ita exigente, diversam à sua religione tolerare posse; coactionem ad religionem & persecutionum violentiam esse falsa Ecclesia propriam. 831

2. occisionem hereticorum non convenire doctrina Christi & Apostolorum. 832

3. occisionem hereticorum cum praxi Ecclesia primitiva pugnare. 834.

4. non decere Ecclesia Doctores, ut sanguinis iudicio interfint. 837

5. seductis esse parcendum, nec eodem loco cum seductoribus eos esse habendos. ead.

6. quod in propugnatione sua thesco sibi contradicunt. ead.

7. quod impertinentibus Scriptura di-

cti hereticorum occisionem probant, 838

Argum. Advers. 1. ex dictis Vet. Testam. in quibus PseudoPropheta iubentur occidi. Exod. 22. v. 20. Deuter. 13. v. 1. cap. 17. v. 12. cap. 18. v. 20. ead.

2. ex Elia, Josia, Jehu, & aliorum, qui falsos Prophetas occiderunt, exemplis. 3. Reg. 18. 4. Reg. 10. & 23. 839.

3. ex Zach. 13. v. 3. Non vives, quia mendacium locutus es. ead.

4. ex Matth. 18. v. 17. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi velut Ethnicus. ead.

5. ex Johan. 6. v. 44. Nemo venit ad me, nisi Pater traxerit eum. 840

6. ex II. Imperialibus. 841

7. ex collatione hereticorum cum lupis, furibus & latronibus. Matth. 7. Joh. 10. Act. 20. item cancro. 2. Tim. 2. ead.

Thesis tertia. Fides diversa religioni addictis hominibus, adeoque etiam hereticis, data, est servanda. ead.

Ratio. ead.

Antithesis. ead.

Nostra sententia confirmatio. 843

Eidem suffragantur. 1. Imperatores, Reges, Principes. 844

2. quidam ex Theologis. 845

3. Jurisconsulti. ead.

4. quod fidem etiam hostibus & fidem non servantibus servandam esse doceant. 846

5. quod pudore suffunduntur, quoties mentionem faciunt violatae fidei Turci, vel alii data. 847

Thesis quarta. Pacificatio Passaviensis sancte & inviolate est servanda.
ead.

Antithesis.

ead.

Nostra sententia confirmatio.

854

Eidem suffragantur.

1. Imperatores Augustissimi, Principes & Status Romano-Catholici.
856.

2. Theologi & Politici Romanae fidei addicti.
859

Argum. Advers.

1. Pacificatio Passaviensis sublata est per Concilium Tridentinum.
862.

2. Quotquot Imperii Status tempore Transactionis Passaviensis Ann. 1552. vel tempore Pacificationis Augustanae Ann. 1555. librum Interimisticum amplexi sunt, beneficio Pacificationis exciderunt.
865.

Thesis quinta. Subditi non debent praetextu religionis contra ordinarium suum Magistratum insurgere, bello eum invadere, vel etiam clanculum e medio tollere, etiamsi Rom. Pontifex a juramento eos absolvat.
866.

Exhorr.

ead.

Antithesis.

ead.

Nostra sententiae confirmatio.

872

Eidem suffragatur, quod agnoscunt,

1. ex mandato Christi, Prophetarum & Apostolorum, etiam Ethnicis & impio Magistratui obtemperandum ac pro illo orandum esse.
873

2. Ecclesiam Christianam primitivam Imp. etiam Ethnicis obediendam

praestitisse & pro illi orasse, nequaquam verò de solio eos deturbasse.
875.

3. Pontificem malum tolerandum, nequaquam verò deponendum esse.
878.

4. Imperatorem, Reges ac Principes in temporalibus non esse jurisdictioni Papae subiectos.
ead.

5. absolutiones illas subditarum a juramento fidelitatis pessime cessisse.
879.

6. quod in Concilio Constantiensi assertio illa, quod Reges & Principes Tyranni sint regno depellendi, tanquam erronea in fide & in moribus scandalosa fuit reprobata.
880

7. quod assertioni de Regibus & Principibus, e solio deturbandis addunt hanc limitationem, si viribus sufficientibus ad illud praestandum subditi sint instructi.
881

8. quod agnoscunt, assertionem illam cum fide pugnare & Rempublice turbare.
ead.

9. quod disertis verbis quandoque improbant thesin illam, Tyrannum (& qui eodem ipsis loco est, haeticum) a privato occidi posse.
882

10. quod agnoscunt, Christum noluisse uti potestate coactiva adversus renitentes.
ead.

11. Apostolos nec accepisse, nec exercuisse potestatem temporalem coactivam.
ead.

Argum. Adversar.

1. Paulus 1. Cor. 6. v. 4. iussit constitui Christianis novos iudices causarum temporalium, ne cogerentur causas dice-

dicere coram iudice persecutore.
881.

2. Uxor infidelis libera est ab obligatione manendi cum conjuge infideli, quando iste non vult manere cum conjuge Christiana sine injuria fidei. ead.

3. Quando Reges & Principes ad Ecclesiam veniunt, ut Christiani fiant, recipiantur cum pacto expresso vel tacito, ut sceptrum suo Christo subiciant, & pollicentur, se Christi fidem servaturos & defensores, etiam sub pœna regni perdendi. 882

Sectio posterior, de medio fraudulentia.
883.

Antithesis enumerans fraudum genera, quibus quidam ex Pontificiis, præsertim Jesuitis, religionem suam propagare nituntur, utpote quod

1. notoria mendacia defendunt. ead.

2. scripta supposititia & spuria pro genuinis venditant. ead.

3. genuina veterum scripta fide non bona tractant. ead.

4. mendacissimis convitiis & calumniis Evangelicæ doctrinæ Confessores, præsertim defensores, onerant. ead. Cumprimis verò Lutherum. 884
Errores Anabaptistarum, Zuinglianorum, Flacianorum, Servetianorum &c. nobis tribuunt. 886

5. verum & genuinum questionum statum involvunt & falsam sententiam nobis tribuunt. ead.

6. Equivocationes, hoc est, artificiosa mendacia approbant. 889

7. ἀνάρματα & ψευδάρματα scri-

pta in publicum edunt, ut liberiori conviciantur. 892

8. religionem suam pro re nata cautè dissimulant. 893

9. dicta Lutheri mutando ac mutilando, in alienum plane sensum contra auctoris mentem detorquent. ead.

10. in religionis articulis obscuris & ambiguis loquendi formulis usi, cum veritate se consentire simulant. 894.

11. censent, Concilium posse phrasibus ambiguis doctrinam Catholicam comprehendere, ut illa per se maneat salva, videatur autem conformis doctrinæ Lutheranae, quâ ratione dissidia religionum componi possint. ead.

Nostra sententia fraudibus istis contraria confirmatio. 895

Eidem suffragatur.

1. quod mendacia & fraudes esse in numero eorum, quæ per se mala sunt, agnoscunt. ead.

2. quod convicia, calumnias & contumelias in dissertationibus de fidei articulis ipsimet improbant. 897

3. quod fabulas pro religione confictas repudiandas esse docent. 898.

4. quod antiquum hereticorum artificium esse agnoscunt, fraudibus, equivocationibus & dissimulationibus in negotio religionis uti. 899.

Appendix libri primi generalis complementis Adversariorum

- I. Querelas.** 900
- Conqueruntur Pontificii, falso sibi tribui, 1. quod libidinibus fomentum praebeant. ead.
2. quod Pontifices quidam fuerint Epicuræi, qui Evangelium habuerint pro fabula, ac animarum immortalitatem negaverint. 902
3. quod Judæis blasphemias contra Christum Salvatorem permittant. ead.
4. Jesuitæ conqueruntur, falso sibi tribui, quod sint turbatores pacis & flabella seditionum. 903
5. quod præter seditionis accusationem varia iniquitatem falsissime ipsis intentantur. 904
- II. Calumnias.** 913
1. generales. ead.
1. in Lutheri libris, ut heretica, damnantur, quæ in Patrum libris, ut pia, legantur. ead.
2. tribuunt nobis, quod Patres penitus repudiemus. ead.
3. quod majores nostros condemnumus. ead.
4. tribuunt nobis contemptum matris Dei, sanctorum, templorum, Sacerdotii, Sacramentorum, & rerum omnium sacrarum. ead.
5. accusant nostros, quod rapinam bonorum Ecclesiasticorum approbent. 914
6. cum hæreticis damnati nos conjungunt. 916
7. majorem flagitiorum licentiam ac minorem ad omne facinus verecundiam unâ cum nostra doctrina regio-
- nibus inferri asserunt. 918
8. accusant nos, quod Orationem tanquam penitus inutilem rejiciamus. ead.
9. Johannem Saxoniam Electorem ante finem ab Augustana Confessione secessionem fecisse nugantur. ead.
10. Philippum Augustanæ Confessionis autorem faciunt, eamque Canonicis libris à nobis exaquari asserunt. 920
11. mendacium Electoribus, Principibus & Statibus Aug. Conf. additum tribuunt. ead.
12. per contemptum vocant nos Predicantes. 921
13. Calumniantur, in parte posteriore August. Confess. minus recte abusus inter fidei dogmata numerari. ead.
14. accusant nos, quod ne quidem Ecclesiasticis personis, nedum aliis, Patrum lectionem permittamus. 922
15. Donatistarum hæresin nobis tribuunt, propterea, quod in quorundam Ecclesiasticorum mores invehamur. ead.
2. speciales, Lutheri personam, doctrinam & vitam concernentes. ead.
1. personam insectantur, dum
1. ex incubo ipsum progenitum esse negantur. ead.
2. arguunt ipsum, quod irritò ac frustra successu miracula edere fuerit conatus. 923
3. accusant ipsum ruditatem & inscitiam. 926.

4. Ja-

4. *fabulantur de ipso, quod infami*
αποτυχίας morte perierit. ead.
5. quod corpus ipsius post mortem into-
lerabilem fetorem emisit. 927
2. doctrinam infectantur,
dam 77. errorum & heresium ipsum
rem peragunt. ead. quæ *ὑπὸ λήματα*
in singulis articulis lib. 2. special. de-
pellentur.
- Præter illa *ὑπὸ λήματα* tribuunt ipsi
78. quod veteres hareses ex orco revo-
caverit. 930
79. quod scientias speculativas dixerit
esse errores. 931
80. quod omnes gradus Academicos su-
stulerit. ead.
81. quod Spiritum tenebrarum habue-
rit præceptorem, à quo in negotio
Eucharistia fit institutus. ead.
82. quod de iis, quæ docuit ipse fuerit in-
certus. 933
83. quod fuerit inconstans, ac singulis
ferme annis Confessionem mutave-
rit. 934
3. Vitam infectantur, dum
1. ipsi tribuunt, quod vita improbitate
fuerit infamis. ead.
2. quod ex avaritia & invidia Papa-
les Indulgentias primum oppugnare
caperit. 935
3. quod Daemonis familiaritate usus
fuerit. 936
4. quod Maximilianus I. Imperator in
Comitiis Wormatiensibus viderit
Daemonem, formâ corporeâ Lutheri
humeris insidentem. ead.
5. quod fuerit homo contentiosus, per-
tinax, vehemens ingenii, & qui, nisi
per omnia sibi consentientes, ferre
- non potuerit. ead.
6. quod fuerit superbus & audax.
ead.
7. quod Monialem in uxorem ducendo
sacrilegium commiserit. ead.
8. quod ex timiditate intra Saxonia
angustias se continuerit, nec cum
Evangelii sui prædicatione ad exte-
ros excurrerit. 937
- Convitia illa cum maxima ex parte ex
Colloquiis Lutheri mensalibus sint
deprompta, ideo quid de illis statuen-
dum sit, exponitur. 938
3. Assertiones erroneas & absurdas.
1. Patres consentientes non posse erra-
re, probant ex dicto Christi. Ubi fue-
rit corpus, illuc congregantur aquila.
ead.
2. Numerum articulorum fidei pro-
gressu temporis auctum esse statuunt.
ead.
3. Exorcismos Ecclesiasticos ex opere
operato valere asserunt. 939
4. Irenæo tribuunt, quod hareses ex
soliis Scripturis finiri posse neget.
ead.
5. Superstitiosam Evangelii in collo-
stationem approbant. ead.
6. Historiam passionis Dominica sceni-
câ quâdam actione repræsentant.
940.
7. Astromantiam esse licitam, sta-
tuunt. ead.
8. Ignatium Loyolam Mosi & Christo
comparant. ead.
9. Loyolita se vocant Jesu Socios.
941.
10. usitatum de controversiis fidei dispu-
tandi modum repudiant. 942
11. cum

11. cum hereticis disputandum esse, negant.	943	17. hereticis locum in Cœmeteriis dene-
gant.	ead.
12. ex Scripturis cum hereticis dispu-
tandum esse, negant.	ead.	18. ex Ethnicismo multa in Ecclesiam
Romanam introducta esse, fatentur.	ead.
13. reformationem verbis jurant, re-
nunquam præstant.	ead.	19. multa ex Judaismo in Ecclesiam
suam introducta esse, agnoscunt.	945.
14. nec Deum Patrem posse esse solum
Dominum Christianorum, nec etiam
Jesum Christum posse esse solum il-
lum Dominum, de quo loquitur Pau-
lus, asserunt.	ead.	20. ab ipsius Diaboli informatione ar-
gumenta probationis adducere non
verentur.	946
15. religionem esse nostræ electionis, ne-
gant.	944	21. ad Præstantes applicant dictum
Propheticum: Ab Aquilone pande-
tur omne malum.	947
16. Si major pars orbis consentiret,
Circumcisionem posse assumi asse-			

L. B. S.

L. B. S.

Ut nemo hominum nascitur sine vitio: sic nullus liber prodit sine erratu Typographico. Graviores quaedam, quae per incuriam Correctoris irreperunt, recensimus. Pag. 52. col. 1. lin. 9. dictum Alphonfi, utpote, quod pag. proxime precedente habetur, non legatur. pag. 54. col. 2. lin. 17. lege, si vera. lin. 22. lege, Radulphi. pag. 60. col. 2. lin. 36. lege, lib. 4. de Verbo Dei cap. 11. pag. 65. col. 1. lin. 23. lege, Azorius. lin. 34. lege, procedat. pag. 72. col. 2. lin. 8. pro Antichristi, lege Arch Angeli. pag. 73. lin. 26. lege, Efto. pag. 77. col. 1. lin. 14. lege, voci. pag. 79. col. 1. lin. 9. lege, cuneus. pag. 80. col. 1. lin. penult. lege, Tataricus. pag. 81. col. 2. lin. 8. lege, Leonhardus Marius. pag. 85. col. 1. lin. 1. lege, ut sit regula. pag. 88. col. 1. lin. 7. pro lex illi, lege, ex illi. lin. 29. lege, nemo vobis. pag. 97. col. 1. lin. 13. pro Tales, lege, Vales. pag. 119. col. 1. lin. 12. lege, coitiones. pag. 127. col. 1. lin. 13. lege, doctrinam tr adere. pag. 138. col. 1. lin. 30. lege, ne in. pag. 139. col. 2. lin. 26. lege, Sanctitas vestra. pag. 142. col. 2. lin. 23. lege, Angia. pag. 146. col. 1. lin. 22. lege, scientiarum. pag. 162. col. 2. lin. 26. lege, Hofium. pag. 163. col. 2. lin. 35. lege, cōscientias. pag. 176. col. 2. lin. 23. lege, tom. 5. oper. Lutheri German. pag. 183. col. 2. lin. penult. lege, gloria Dei. pag. 185. col. 2. lin. 34. lege, ad fidem. pag. 188. col. 1. lin. 21. lege, concion. pag. 189. col. 2. lin. 13. lege, polliciti. pag. 191. col. 2. lin. 31. lege, Apostoli. pag. 302. col. 1. lin. 18. inchoetur novus paragraphus ac legatur, Argum. 4. pag. 396. col. 1. lin. 34. inchoetur novus paragraphus a vocola, Nostram. pag. 405. col. 1. lin. 13. & alibi passim, pro Gualt. lege, Gaultier. pag. 437. col. 2. lin. 10. paragraphus, qui incipit, Urgemus, non legatur. pag. 631. col. 1. lin. 22. lege, repperunt. pag. 632. col. 1. lin. 10. lege, ablutione. pag. 674. col. 2. lin. antepen. lege, durante. pag. 736. col. 1. lin. 2. lege, crimine. pag. 781. col. 2. lin. 28. pro Virg. lege, verbo. lin. ead. lege, ex Epiphania. pag. 786. col. 2. lin. 14. lege, Antoninus. pag. 825. col. 1. lin. 28. lege, Luc. 14. pag. 857. col. 1. lin. 6. lege, Sündvortheiligung cap. 12. pag. 881. col. 2. lin. 18. paragraphus, qui incipit, Item &c. ut majusculis characteribus impressus legatur. pag. 884. col. 1. lin. 5. lege, Darentia. pag. 939. col. 2. lin. 36. deleatur vocola, sis. Reliqua, cum primis leviora, in literarum permutatione & distinctionum pratermissione occurrentia aequum lector sponte corrigit.

CON.

